

Europeiska unionens officiella tidning

C 134

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

22 maj 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2010/C 134/01 Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 113, 1.5.2010 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2010/C 134/02 Förenade målen C-236/08–C-238/08: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 23 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Google France, Google, Inc. mot Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08) (Varumärken — Internet — Sökmotor — Sökordsannonsering (keyword advertising) — Visning, utifrån sökord som motsvarar varumärken, av länkar till webbplatser vars innehavare konkurrerar med innehavarna av nämnda varumärken eller till webbplatser varifrån imitationer saluförs — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5 — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 9 — Sökmotorföretagets ansvar — Direktiv 2000/31/EG (direktiv om elektronisk handel)) 2

SV

Pris:
4 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2010/C 134/03	Mål C-278/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH mot Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH (Varumärken — Internet — Sökordsannonsering (keyword advertising) — Visning, utifrån sökord som är identiska med eller liknar varumärken, av länkar till webbplatser vars innehavare konkurrerar med innehavarna av nämnda varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5.1) 3	3
2010/C 134/04	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Ischia — Italien) — Rosalba Alassini (C-317/08) och Filomena Califano mot Wind SpA (C-318/08) och Lucia Anna Giorgia Iacono mot Telecom Italia SpA (C-319/08) samt Multiservice Srl mot Telecom Italia SpA (C-320/08) (De förenade målen C-317/08–C-320/08) (Begäran om förhandsavgörande — Principen om ett effektivt domstolsskydd — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Samhällsomfattande tjänster — Tvister mellan slutanvändare och leverantörer — Obligatoriskt försök att nå förlikning utanför domstol) 3	3
2010/C 134/05	Mål C-325/08: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Olympique Lyonnais SASP mot Olivier Bernard och Newcastle UFC (Artikel 39 EG (nu artikel 45 FEUF) — Fri rörlighet för arbetstagare — Inskränkning — Professionella fotbollsspelare — Skyldighet för en fotbollsspelare att ingå sitt första proffskontrakt med den klubb som har utbildat honom — Fotbollsspelaren döms att betala skadestånd om denna skyldighet åsidosätts — Motivering — Målet att uppmuntra rekrytering och utbildning av unga fotbollsspelare) 4	4
2010/C 134/06	Mål C-392/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Direktiv 96/82/EG — Åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår — Artikel 11.1 c — Skyldighet att utarbeta externa planer för räddningsinsatser — Tidsfrist) 5	5
2010/C 134/07	Mål C-414/08 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 mars 2010 — Sviluppo Italia Basilicata SpA mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) — Nedsättning av det finansiella stödet — Allmänt stöd till förmån för genomförande av åtgärder i syfte att främja små och medelstora företag — Tidsgräns för genomförande av investeringarna — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning) 5	5
2010/C 134/08	Mål C-419/08 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 mars 2010 — Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen (Överklagande — Dumping — Förordning (EG) nr 2320/97 om införande av slutgiltiga antidumpingstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Skada — Orsakssamband) 6	6
2010/C 134/09	Mål C-440/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — F. Gielen mot Staatssecretaris van Financiën (Direkt beskattning — Artikel 43 EG — Skattskyldig person som saknar hemvist i landet — Entreprenör — Rätt till egenföretagaravdrag — Timkriterium — Diskriminering mellan skattskyldiga personer som har hemvist i landet i förhållande till skattskyldiga personer som saknar hemvist i landet — Assimilationsvalmöjlighet) 6	6

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 134/10	Mål C-451/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — Helmut Müller GmbH mot Bundesanstalt für Immobilienaufgaben (Förfaranden vid offentlig upphandling av byggentreprenader — Offentliga byggentreprenadkontrakt — Begrepp — Ett offentligt organs försäljning av mark på vilken köparen avser att senare utföra byggentreprenad — Byggentreprenad som uppfyller ändamål avseende utveckling av stadsbebyggelsen vilka specificerats av en regional myndighet)	7
2010/C 134/11	Mål C-3/09: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Gent — Belgien) — Erotic Center BVBA mot Belgische Staat (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 12.3 a — Bilaga H — Reducerad mervärdesskattesats — Begreppet ”tillträde till biografer” — Enskilt bås för visning av film som tillhandahålls på begäran)	7
2010/C 134/12	Mål C-79/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 13 och 132 — Offentligrättsliga organ — Egenskap av offentliga myndigheter — Verksamheter — Icke beskattningsbara — Undantag från skatteplikt — Sociokulturella sektorn, hälso- och sjukvårdssektorn, undervisningssektorn — Så kallade euroregioner — Främjande av rörlighet på arbetsmarknaden — Tillhandhållande av personal — Bevisbörda)	8
2010/C 134/13	Mål C-218/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Brussel — Belgien) — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV mot Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Exportbidrag — Artikel 5.3 — Villkor för beviljande — Undantag — Begreppet force majeure — Varor som har förstörts under transporten)	8
2010/C 134/14	Mål C-55/08: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Portugal) – Santa Casa da Misericórdia de Lisboa mot Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, tidigare Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment (Begäran om förhandsavgörande — Avisning)	9
2010/C 134/15	Mål C-432/08 P: Domstolens beslut av den 9 december 2009 — Luigi Marcuccio mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Tjänstemän — Social trygghet — Ersättning för sjukvårdskostnader — Tyst avslag på begäran om 100 procent ersättning för de sjukvårdskostnader som sökanden haft — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är ogrundat)	9
2010/C 134/16	Mål C-478/08 och C-479/08: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 9 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia, Italien) — Buzzi Unicem SpA m.fl. (Artikel 104. 3 första stycket i rättegångsreglerna — Principen att förorenaren ska betala — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Tillämpning i tiden (ratione temporis) — Förening som har inträffat före det datum som nämnda direktiv ska vara genomfört och som har fortsatt efter detta datum — Ett antal företag åläggs enligt nationell lagstiftning att stå för kostnaderna för att avhjälpa de skador som har uppstått genom föreningen — Krav på fel eller försummelse — Krav på orsaksamband — Hjälpåtgärder — Skyldighet att låta de berörda företagen yttra sig — Bilaga II i direktivet)	10

2010/C 134/17	Mål C-23/09 P: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 22 januari 2010 — ecoblue AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Det äldre varumärket "BLUE" — Ordkännetecknet "Ecoblue" — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet) 11	11
2010/C 134/18	Mål C-24/09: Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 11 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen — Sverige) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mot AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad (Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Direktiv 85/337/EG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 96/61 — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Allmänhetens deltagande i beslutsprocesser på miljöområdet — Rätt att föra talan mot beslut om tillstånd för projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan) 12	12
2010/C 134/19	Mål C-43/09 P: Domstolens beslut av den 22 januari 2010 — Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Kommissionens beslut om minskning av det stöd som beviljats från Sammanhållningsfonden för projektet avseende en ny internationell flygplats för Aten i Spata — Talan om ogiltigförklaring — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, rättssäkerhetsprincipen och proportionalitetsprincipen — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och i övriga delar är ogrundat) 13	13
2010/C 134/20	Mål C-68/09 P: Domstolens beslut av den 29 januari 2010 — Georgios Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad och Europeiska gemenskapernas kommission, som trätt i stället för byrån (Överklagande — Artikel 119 i rättegångsreglerna — Personalmål — Tillsvidareanställning som tillfälligt anställd — Uppsägning) 13	13
2010/C 134/21	Mål C-150/09 P: Domstolens beslut av den 21 januari 2010 — Iride SpA och Iride Energia SpA mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Stöd som förklarats vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att stödmottagaren återbetalar ett tidigare stöd som förklarats vara otillåtet — Förenlighet med artikel 87.1 EG — Felaktig rättstillämpning — Missuppfattning av klagandenas argument — Bristande motivering — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat) 14	14
2010/C 134/22	Mål C-408/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Município de Barcelos (Portugal) den 23 oktober 2009 — Município de Barcelos mot Portugisiska staten 14	14
2010/C 134/23	Mål C-509/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9 december 2009 — eDate Advertising GmbH mot X 14	14
2010/C 134/24	Mål C-20/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Trani (Italien) den 13 januari 2010 — Cosimo Damiano Vino mot Poste Italiano SpA 15	15
2010/C 134/25	Mål C-76/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajským súdom v Prešove (Republiken Slovakien) den 9 februari 2010 — POHOTOVOŠŤ s.r.o. mot Iveta Korčková 16	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 134/26	Mål C-85/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 12 februari 2010 — Telefónica Móviles España, S.A. mot Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)	17
2010/C 134/27	Mål C-93/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17 februari 2010 — Finanzamt Essen-NordOst mot GFKL Financial Services AG	18
2010/C 134/28	Mål C-101/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Österrike) den 23 februari 2010 — Gentcho Pavlov och Gregor Famira mot Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien	18
2010/C 134/29	Mål C-104/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland den 24 februari 2010 — Patrick Kelly mot National University of Ireland	19
2010/C 134/30	Mål C-107/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad den 25 februari 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 AD mot Direktor na Direktsiya "Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto" — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite	20
2010/C 134/31	Mål C-108/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 26 februari 2010 — Ivana Scattolon mot Ministero dell'Università e della Ricerca	21
2010/C 134/32	Mål C-113/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 2 mars 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG mot Hauptzollamt Aachen	21
2010/C 134/33	Mål C-114/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3 mars 2010 — Belpolis Benelux SA mot Belgische Staat	22
2010/C 134/34	Mål C-115/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 3 mars 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. "f.a." mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	22
2010/C 134/35	Mål C-119/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 4 mars 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV mot Red Bull GmbH	23
2010/C 134/36	Mål C-121/10: Talan väckt den 5 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd	24
2010/C 134/37	Mål C-126/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 10 mars 2010 — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA mot Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 134/38	Mål C-128/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 11 mars 2010 — Naftiliaki Etaireia Thasou AE mot Ypourgos Emporikis Naftilias	25
2010/C 134/39	Mål C-129/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 11 mars 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia mot Ypourgos Emporikis	26
2010/C 134/40	Mål C-130/10: Talan väckt den 11 mars 2010 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd	26
2010/C 134/41	Mål C-132/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien) den 15 mars 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley och 3. Marie Joëlle Armel Halley mot Belgische Staat	27
2010/C 134/42	Mål C-135/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte di Appello di Torino (Italien) den 15 mars 2010 — SCF Consorzio Fonografici mot Marco Del Corso	27
2010/C 134/43	Mål C-139/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 17 mars 2010 — Prism Investments BV mot J.A. van der Meer, i sin egenskap av konkursförvaltare för Arilco Holland BV	28
2010/C 134/44	Mål C-316/08: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 23 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione (Italien)) — Latex srl mot Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze	28
2010/C 134/45	Mål C-290/09: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italien)) — Telecom Italia SpA mot Region autonoma della Sardegna, ytterligare deltagare i rättegången bland annat Space SpA och Passamonti Srl	28
2010/C 134/46	Förenade målen C-364/09 och C-365/09 P: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 10 februari 2010 — Mineralbrunnen Rhrön-Sprudel Egon Schindel GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Schwarzbräu GmbH	28

Tribunalen

2010/C 134/47	Mål T-50/05: Tribunalens dom av den 19 mars 2010 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen (Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande vid en gemenskapsinstitution — Tillhandahållande av datortjänster avseende telematiska system för att kontrollera förflyttandet av punktskattepliktiga varor — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Talan om ogiltigförklaring — Anbudsgivande konsortium — Upptagande till sakprövning — Principerna om likabehandling av anbudsgivare samt insyn och öppenhet — Tilldelningskriterier — Principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning)	29
---------------	--	----

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 134/48	Mål T-42/06: Tribunalens dom av den 19 mars 2010 — Bruno Gollnisch mot Europaparlamentet (Privilegier och immuniteter — Ledamot av Europaparlamentet — Beslut om att inte skydda privilegier och immuniteter — Talan om ogiltigförklaring — Intresset av att få saken prövad har bortfallit — Anledning saknas att döma i målet — Skadeståndstalan — Kritik av Europaparlamentets agerande — Kvalificerat åsidosättande av en bestämmelse genom vilken enskilda tillerkänns rättigheter — Orsakssamband)	29
2010/C 134/49	Mål T-338/07 P: Tribunalens dom av den 19 mars 2010 — Bianchi mot ETF (Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Tillfällig anställning — Beslut att inte förlänga anställningsavtalet — Artikel 47 b i anställningsvillkoren)	30
2010/C 134/50	Mål T-427/07: Förstainstansrättens dom av den 19 mars 2010 — Mirto Corporación Empresarial mot harmoniseringsbyrån Maglificio Barbara (Mirtillino) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket Mirtillino — Tidigare gemenskapsordmärket MIRTO — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	30
2010/C 134/51	Tribunalens dom av den 25 mars 2010 — Société des produits Nestlé SA mot harmoniseringsbyrån — Master Beverage Industries (Golden Eagle och Golden Eagle Deluxe) (förenade målen T-5/08–T-7/08) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärken av figurmärkena Golden Eagle och Golden Eagle Deluxe — Äldre internationella och nationella figurmärken som föreställer en mugg och kaffebönor — Relativt registreringshinder — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))	31
2010/C 134/52	Mål T-363/08: Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — 2nine mot harmoniseringsbyrån — Pacific Sunwear of California (nollie) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket nollie — Äldre nationella och internationella ordmärkena NOLI — Relativa registreringshinder — Varuslagslikhet föreligger inte — Förväxlingsrisk föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Artikel 74.1 i förordning nr 40/94 (nu artikel 76.1 i förordning nr 207/2009)) ...	31
2010/C 134/53	Mål T-364/08: Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — 2nine mot harmoniseringsbyrån — Pacific Sunwear of California (nollie) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket nollie — Äldre nationella och internationella ordmärkena NOLI — Relativa registreringshinder — Varuslagslikhet föreligger inte — Förväxlingsrisk föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Artikel 74.1 i förordning nr 40/94 (nu artikel 76.1 i förordning nr 207/2009)) ...	32
2010/C 134/54	Mål T-423/08: Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — Inter-Nett 2000 mot harmoniseringsbyrån — Unión de Agricultores (HUNAGRO) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket HUNAGRO — Det äldre figurmärket UNIAGRO — Delvist avslag på registreringsansökan — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b och artikel 12 a och b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b och artikel 12 a och b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	32

2010/C 134/55	Mål T-577/08: Tribunalens dom av den 26 mars 2010 — Proges mot kommissionen (Offentlig upphandling av tjänster — Gemenskapsförfarande vid anbudsinfördan — Program för modellering av markanvändning — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till sakprövning — Tilldelningskriterier)	33
2010/C 134/56	Mål T-130/09: Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — Eliza mot harmoniseringsbyrån — Went Computing Consultancy Group (eliza) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärke innehållande ordet eliza — Äldre gemenskapsordmärket ELISE — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Avslag på registreringsansökan — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))	33
2010/C 134/57	Mål T-105/07: Tribunalens beslut av den 3 mars 2010 — MarketTools mot harmoniseringsbyrån — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)	34
2010/C 134/58	Mål T-516/08: Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Eriksen mot kommissionen (Skadeståndstalan — Följder för folkhälsan av atomolyckan i Thule (Grönland) — Direktiv 96/29/Euratom — Kommissionen har inte vidtagit åtgärder mot en medlemsstat — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	34
2010/C 134/59	Mål T-5/09: Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Lind mot kommissionen (Skadeståndstalan — Konsekvenserna för folkhälsan av kärnvapenolyckan i Thule (Grönland) — Direktiv 96/29/Euratom — Kommissionen har inte vidtagit åtgärder mot en medlemsstat — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	35
2010/C 134/60	Mål T-6/09: Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Hansen mot kommissionen (Skadeståndstalan — Följder för folkhälsan av kärnkraftsolyckan i Thule (Grönland) — Direktiv 96/29/Euratom — Underlåtenhet av kommissionen att vidta åtgärder mot en medlemsstat — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	35
2010/C 134/61	Mål T-155/09: Tribunalens beslut av den 8 mars 2010 — Maxcom mot harmoniseringsbyrån — Maxdata Computer (maxcom) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)	36
2010/C 134/62	Mål T-1/10 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 mars 2010 — SNF mot Echa (Interimistiskt förfarande — Identifiering av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter — Begäran om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder)	36
2010/C 134/63	Mål T-6/10 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 mars 2010 — Sviluppo Globale mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsförfarande — Förkastande av ett anbud — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder — En förlorad möjlighet — Allvarlig och irreparabel skada föreligger inte — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	37

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 134/64	Mål T-16/10 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 mars 2010 — Alisei mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Program avseende upprättandet av en "livsmedelsmekanism" för utvecklingsländer — Ansökningsomgång avseende bidrag — Avslag på ansökan om bidrag — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Berättigat intresse av uppskov saknas — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)	37
2010/C 134/65	Mål T-104/10: Talan väckt den 3 mars 2010 — Tyskland mot kommissionen	37
2010/C 134/66	Mål T-107/10: Talan väckt den 3 mars 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne mot harmoniseringsbyrån — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)	38
2010/C 134/67	Mål T-109/10: Talan väckt den 5 mars 2010 — Luxemburg mot kommissionen	39
2010/C 134/68	Mål T-110/10: Talan väckt den 8 mars 2010 — Insula mot kommissionen	40
2010/C 134/69	Mål T-114/10: Talan väckt den 8 mars 2010 — Tyskland mot kommissionen	40
2010/C 134/70	Mål T-116/10: Talan väckt den 8 mars 2010 — Tyskland mot kommissionen	41
2010/C 134/71	Mål T-120/10: Talan väckt den 8 mars 2010 — ClientEarth m.fl. mot kommissionen	42
2010/C 134/72	Mål T-121/10: Talan väckt den 11 mars 2010 — Conte m.fl. mot rådet	43
2010/C 134/73	Mål T-123/10: Talan väckt den 18 mars 2010 — Hartmann mot harmoniseringsbyrån	45
2010/C 134/74	Mål T-124/10: Talan väckt den 17 mars 2010 — Lidl Stiftung mot harmoniseringsbyrån — Vinotasia (VITASIA)	45
2010/C 134/75	Mål T-130/10: Talan väckt den 17 mars 2010 — Lux Management mot harmoniseringsbyrån — Zeis Excelsa (KULTE)	46
2010/C 134/76	Mål T-135/10: Talan väckt den 23 mars 2010 — Pieno žvaigždės mot harmoniseringsbyrån — Fattoria (Iogurt.)	47
2010/C 134/77	Mål T-138/10: Talan väckt den 24 mars 2010 — Spanien mot kommissionen	47
2010/C 134/78	Mål T-143/10: Talan väckt den 30 mars 2010 — Ben Ri Electrónica mot harmoniseringsbyrån — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)	48

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 134/79	Mål T-144/10: Talan väckt den 29 mars 2010 — Space Beach Club mot harmoniseringsbyrån — Flores Gómez (SpS space of sound)	49
2010/C 134/80	Mål T-303/94: Tribunalens beslut av den 4 mars 2010 — de Jong mot rådet och kommissionen ...	50
2010/C 134/81	Mål T-312/08: Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Ellinikos Niognomon mot kommissionen	50
2010/C 134/82	Mål T-350/08: Tribunalens beslut av den 18 mars 2010 — Papierfabrik Hamburger-Spremborg mot kommissionen	50
2010/C 134/83	Mål T-428/09: Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Berenschot Groep mot kommissionen	50

Personaldomstolen

2010/C 134/84	Mål F-7/09: Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 23 februari 2010 — Faria mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (Personalmål — Tjänstemän — Betygsättning — Utvärderingsrapport — Bedömningsförfarandet för år 2006/2007 — Talan om ogiltigförklaring av utvärderingsrapporten — Uppenbart oriktig bedömning — Ersättning för ideell skada)	51
2010/C 134/85	Mål F-26/09: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 9 mars 2010 — N mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Upptagande till sakprövning — Mobbning — Omsorgsplikt — Ideell skada)	51
2010/C 134/86	Mål F-33/09: Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 9 mars 2010 — Tzvetanova mot kommissionen (Personalmål — Tillfälligt anställda — Lön — Utlandstillägg — Villkor i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Hemvist före tillträde till tjänsten — Vistelse som student vid anställningsorten under referensperioden — Provanställning skedde inte vid anställningsorten under referensperioden — Hänsyn tagen till den faktiska bosättningen)	52
2010/C 134/87	Mål F-47/08: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 25.3.2010 — Willy Buschak mot Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Personalmål — Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor — Arbetsbeskrivning för biträdande direktör — Talan om ogiltigförklaring — Skadeståndstalan — Berättigat intresse av att få saken prövad — Uppenbart att talan skall avvisas)	52
2010/C 134/88	Mål F-99/09: Talan väckt den 8 december 2009 — Papathanasiou mot harmoniseringsbyrån	52

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2010/C 134/01)***Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 113, 1.5.2010

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 100, 17.4.2010

EUT C 80, 27.3.2010

EUT C 63, 13.3.2010

EUT C 51, 27.2.2010

EUT C 37, 13.2.2010

EUT C 24, 30.1.2010

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 23 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Google France, Google, Inc. mot Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

(Förenade målen C-236/08–C-238/08) ⁽¹⁾

(Varumärken — Internet — Sökmotor — Sökordsannonsering (keyword advertising) — Visning, utifrån sökord som motsvarar varumärken, av länkar till webbplatser vars innehavare konkurrerar med innehavarna av nämnda varumärken eller till webbplatser varifrån imitationer saluförs — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5 — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 9 — Sökmotorföretagets ansvar — Direktiv 2000/31/EG (direktiv om elektronisk handel))

(2010/C 134/02)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Google France, Google, Inc.

Motparter: Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artikel 5.1 a och b och 5.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av

medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), artikel 9.1 a–c i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) och artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informations-samhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (EGT L 178, s. 1) — Begreppet "användning" av varumärket och innehavarens rätt till detta — Leverantör av en avgiftsbelagd söktjänst på Internet som inte marknadsför egna varor eller tjänster utan ställer sökord till annonsörernas förfogande som återger eller imiterar registrerade varumärken och som genom avtalet för söktjänsten utifrån dessa sökord skapar och med förtur visar reklamlänkar till webbplatser varifrån förfälskade produkter erbjuds — Villkor för ansvarsfrihet för den som levererar tjänster bestående av lagring av information som tillhandahållits av tjänstemottagaren

Domslut

1. Artikel 5.1 a i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar och artikel 9.1 a i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke har rätt att förhindra att en annonsör, utifrån ett sökord som är identiskt med detta varumärke och som annonsören utan varumärkesinnehavarens medgivande har valt ut i en söktjänst på Internet, gör reklam för varor och tjänster som är identiska med dem för vilka nämnda varumärke har registrerats, när denna reklam inte möjliggör eller endast med svårighet möjliggör för en genomsnittlig Internetanvändare att få reda på om de varor och tjänster som avses i annonsen härrör från varumärkesinnehavaren eller från ett företag med ekonomiska band till varumärkesinnehavaren eller, tvärtom, från tredje man.
2. En söktjänstleverantör på Internet som såsom sökord lagrar ett kännetecken som är identiskt med ett varumärke och ser till att annonser visas utifrån detta använder inte kännetecknet i den mening som avses i artikel 5.1 och 5.2 i direktiv 89/104 eller i artikel 9.1 i förordning nr 40/94.

3. Artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informations-samhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktiv om elektronisk handel) ska tolkas så, att bestämmelsen däri är tillämplig på en söktjänstleverantör på Internet när leverantören i fråga inte har utövat en sådan aktiv roll som är ägnad att ge honom kännedom om eller kontroll över lagrade uppgifter. Om leverantören inte har utövat en sådan roll, kan han inte hållas ansvarig för de uppgifter han har lagrat på en annonsörs begäran annat än om han har underlåtit att — när han fått kännedom om den olagliga karaktären på dessa uppgifter eller annonsörens verksamhet — utan dröjsmål avlägsna eller göra nämnda uppgifter oåtkomliga.

(¹) EUT C 209, 15.8.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH mot Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

(Mål C-278/08) (¹)

(Varumärken — Internet — Sökordsannonsering (keyword advertising) — Visning, utifrån sökord som är identiska med eller liknar varumärken, av länkar till webbplatser vars innehavare konkurrerar med innehavarna av nämnda varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5.1)

(2010/C 134/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof — Österrike

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Motpart: Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 5.1 i rådets första direktiv av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område

13, volym 17, s. 178) — Registrering av ett kännetecken som liknar eller är identiskt med ett varumärke hos en tjänsteleverantör som driver en sökmotor på Internet i syfte att, till följd av att nämnda varumärke skrivs in som ett sökord, på skärmen automatiskt visa reklam för varor eller tjänster som är identiska med eller liknar dem för vilka det ifrågavarande varumärket har registrerats (keyword advertising) — Kvalifikation av denna användning av varumärket som sådan användning som varumärkesinnehavaren har rätt att förhindra

Domslut

Artikel 5.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke har rätt att förhindra att en annonsör, utifrån ett sökord som är identiskt med eller liknar detta varumärke och som annonsören utan varumärkesinnehavarens medgivande har valt ut i en söktjänst på Internet, gör reklam för varor och tjänster som är identiska med dem för vilka nämnda varumärke har registrerats, när denna reklam inte möjliggör eller endast med svårighet möjliggör för en genomsnittlig Internetanvändare att få reda på om de varor och tjänster som avses i annonsen härrör från varumärkesinnehavaren eller från ett företag med ekonomiska band till varumärkesinnehavaren eller, tvärtom, från tredje man.

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Ischia — Italien) — Rosalba Alassini (C-317/08) och Filomena Califano mot Wind SpA (C-318/08) och Lucia Anna Giorgia Iacono mot Telecom Italia SpA (C-319/08) samt Multiservice Srl mot Telecom Italia SpA (C-320/08)

(De förenade målen C-317/08–C-320/08) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Principen om ett effektivt domstolsskydd — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Samhällsömfattande tjänster — Tvister mellan slutanvändare och leverantörer — Obligatoriskt försök att nå förlikning utanför domstol)

(2010/C 134/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Ischia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08) och Multi-service Srl (C-320/08)

Svarande: Telecom Italia SpA (C-317/08), Wind SpA (C-318/08), Telecom Italia SpA (C-319/08) och Telecom Italia SpA (C-320/08)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Giudice di pace di Ischia — Tolkning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51), Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, s. 12) och av artikel 6 i Europakonventionen — Tvister mellan slutanvändare och operatörer inom området för elektronisk kommunikation avseende ersättning för de skador som lidits till följd av påstådda brott mot avtalet om den telefonitjänst som leverantören tillhandahållit — Nationell lagstiftning i vilken föreskrivs att ett obligatoriskt försök att nå förlikning ska ha ägt rum innan dess att talan kan väckas i domstol — Möjlighet att väcka talan i domstol utan att ett försök att nå förlikning ägt rum

Domslut

- Artikel 34 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, i vilken det föreskrivs att ett obligatoriskt försök att nå förlikning utanför domstol ska ha ägt rum i tvister inom området för elektroniska kommunikationstjänster mellan slutanvändare och leverantörer av nämnda tjänster, vilka omfattas av de rättigheter som tillerkänns genom direktivet, som villkor för att talan ska kunna väckas i domstol.
- Likvärdighetsprincipen, effektivitetsprincipen och principen om ett effektivt domstolskydd utgör inte heller hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken det ska genomföras ett förlikningsförfarande utanför domstol i sådana tvister, under förutsättning att förfarandet inte mynnar ut i ett beslut som är tvingande för parterna, möjligheten att väcka talan vid domstol inte väsentligen fördröjs, preskriptionstiden för aktuella rättigheter avbryts under förfarandet, det inte uppkommer några — eller i vart fall inte några betydande — kostnader för parterna, i den mån som det inte endast är möjligt att få tillträde till förlikningsförfarandet på elektronisk väg, och det är möjligt att i undantagsfall, i en bråds-kande situation, vidta interimistiska åtgärder.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Olympique Lyonnais SASP mot Olivier Bernard och Newcastle UFC

(Mål C-325/08) ⁽¹⁾

(Artikel 39 EG (nu artikel 45 FEUF) — Fri rörlighet för arbetstagare — Inskränkning — Professionella fotbollsspelare — Skyldighet för en fotbollsspelare att ingå sitt första proffskontrakt med den klubb som har utbildat honom — Fotbollsspelaren döms att betala skadestånd om denna skyldighet åsidosätts — Motivering — Målet att uppmuntra rekrytering och utbildning av unga fotbollsspelare)

(2010/C 134/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Olympique Lyonnais SASP

Motpart: Olivier Bernard och Newcastle UFC

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Frankrike) — Tolkningen av artikel 39 EG — Nationell bestämmelse enligt vilken en fotbollsspelare är skyldig att utge ersättning till den förening som ansvarat för hans utbildning om han, efter det att han avslutat sin utbildning, undertecknar ett avtal som professionell spelare med en förening i en annan medlemsstat — Hinder mot den fria rörligheten för arbetstagare — Fråga huruvida en sådan begränsning kan rättfärdigas av nödvändigheten att främja rekrytering och utbildning av unga professionella spelare

Domslut

Artikel 45 FEUF utgör inte hinder mot ett system som — i syfte att uppnå målet att uppmuntra rekrytering och utbildning av unga fotbollsspelare — garanterar att den klubb som har utbildat en ung fotbollsspelare får ersättning när denne efter avslutad utbildning ingår ett proffskontrakt med en klubb i en annan medlemsstat, förutsatt att systemet är ägnat att säkerställa att detta mål uppnås och att det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå nämnda mål.

Ett sådant system som det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilket en fotbollslärling, som efter avslutad utbildning ingår ett proffskontrakt med en klubb i en annan medlemsstat, riskerar att förpliktas att betala ett skadestånd vars storlek inte står i förhållande till de verkliga utbildningskostnaderna, är inte nödvändigt för att säkerställa att målet att uppmuntra rekrytering och utbildning av unga fotbollsspelare uppnås.

⁽¹⁾ EUT C 236, 13.9.2008.

⁽¹⁾ EUT C 247, 27.9.2008

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2010
— Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-392/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 96/82/EG — Åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår — Artikel 11.1 c — Skyldighet att utarbeta externa planer för räddningsinsatser — Tidsfrist)

(2010/C 134/06)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Pardo Quintillán och A. Sipos)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: B. Plaza Cruz)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 11.1 c i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår, i dess lydelse enligt direktiv 2003/105/EG (EGT L 10, 1997, s. 13) — Vissa externa planer för de räddningsinsatser som ska vidtas utanför verksamheten har inte utarbetats

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 c i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår genom att inte utarbeta externa planer för räddningsinsatser för alla verksamheter som avses i artikel 9 i detta direktiv.
2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 mars 2010
— Sviluppo Italia Basilicata SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-414/08 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) — Nedsättning av det finansiella stödet — Allmänt stöd till förmån för genomförande av åtgärder i syfte att främja små och medelstora företag — Tidsgräns för genomförande av investeringarna — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning)

(2010/C 134/07)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Sviluppo Italia Basilicata SpA (ombud: F. Sciaudone, R. Sciaudone och A. Neri, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, A. Dal Ferro, avvocato)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 8 juli 2008 i mål T-176/06, Sviluppo Italia Basilicata mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten dels ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 1706 av den 20 april 2006 om nedsättning av det finansiella stöd som beviljats av Europeiska regionala utvecklingsfonden till förmån för det allmänna stödet för genomförande av åtgärder i syfte att främja små och medelstora företag som är verksamma i regionen Basilicata i Italien, inom ramen för strukturella interventioner i italienska regioner såsom mål 1-regioner, dels om ersättning för skada som sökanden lidit på grund av detta beslut.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Sviluppo Italia Basilicata SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 301, 22.11.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 mars 2010 — Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen

(Mål C-419/08 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Dumping — Förordning (EG) nr 2320/97 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Skada — Orsakssamband)

(2010/C 134/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Trubowest Handel GmbH (ombud: K. Adamantopoulos och E. Petritsi, dikigoroi) och Viktor Makarov (ombud: K. Adamantopoulos och E. Petritsi, dikigoroi)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: P. Hix, G. Berrisch och G. Wolf, Rechtsanwälte) och Europeiska kommissionen (ombud: N. Khan och H. van Vliet)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (tredje avdelningen) dom av den 9 juli 2008 i mål T-429/04, Trubowest Handel och Makarov mot rådet och kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade en talan om skadestånd för den skada som sökandena ansåg sig ha lidit till följd av antagandet av rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien (EGT L 322, s. 1)

Domslut

1. Överklagandet ogillas
2. Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 285, 8.11.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — F. Gielen mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-440/08) ⁽¹⁾

(Direkt beskattning — Artikel 43 EG — Skattskyldig person som saknar hemvist i landet — Entreprenör — Rätt till egenföretagaravdrag — Timkriterium — Diskriminering mellan skattskyldiga personer som har hemvist i landet i förhållande till skattskyldiga personer som saknar hemvist i landet — Assimilationsvalmöjlighet)

(2010/C 134/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: F. Gielen

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Tolkning av artikel 43 EG — Nationell lagstiftning enligt vilken egenföretagare har rätt att från sin vinst dra av ett schablonbelopp förutsatt att de har lagt ned minst 1 225 timmar per år i ett företags verksamhet — Timmar som lagts ned i ett företag i en annan medlemsstat beaktas inte för en skattskyldig person som inte är bosatt i landet

Domslut

Artikel 49 FEUF utgör hinder för en nationell lagstiftning vilken, när det gäller beviljande av en sådan skattefördel som det egenföretagaravdrag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, leder till att skattskyldiga personer som saknar hemvist i landet diskrimineras, även om de i fråga om denna fördel kan välja att omfattas av den beskattningsmetod som tillämpas för skattskyldiga personer som har hemvist i landet.

⁽¹⁾ EUT C 327 av den 20.12.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — Helmut Müller GmbH mot Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Mål C-451/08) ⁽¹⁾

(Förfaranden vid offentlig upphandling av byggtreprenader — Offentliga byggtreprenadkontrakt — Begrepp — Ett offentligt organs försäljning av mark på vilken köparen avser att senare utföra byggtreprenad — Byggtreprenad som uppfyller ändamål avseende utveckling av stadsbebyggelsen vilka specificerats av en regional myndighet)

(2010/C 134/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Helmut Müller GmbH

Motpart: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

Ytterligare deltagare i rättegången: Gut Spascher Sand Immobilien GmbH, Wildeshausens kommun

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Düsseldorf — Tolkning av artiklarna 1.2 b och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Begreppen ”offentliga byggtreprenadkontrakt” och ”byggkoncession” — Skyldighet att underkasta tredjemans försäljning av mark ett upphandlingsförfarande, när köparen senare ska utföra byggarbeten på marken vilka uppfyller ändamål avseende utveckling av stadsbebyggelsen vilka specificerats av en regional myndighet, och när denne har fått sin plan godkänd av myndigheten redan innan köpekontraktet slöts

Domslut

1. Begreppet offentliga byggtreprenadkontrakt, i den mening som avses i artikel 1.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster, innebär inte ett krav på att den byggtreprenad som är föremål för kontraktet på ett konkret eller materiellt sätt utförs åt den upphandlande myndigheten, under förutsättning att myndigheten har ett direkt ekonomiskt intresse av byggtreprenaden.

Den omständigheten att den upphandlande myndigheten använder sig av sin befogenhet att utöva tillsyn i frågor avseende stadsplanering räcker inte för att det sistnämnda villkoret ska vara uppfyllt.

2. Begreppet offentliga byggtreprenadkontrakt, i den mening som avses i artikel 1.2 b i direktiv 2004/18, innebär ett krav på att entreprenören är direkt eller indirekt skyldig att utföra den byggtreprenad som är föremål för kontraktet. Det måste vara fråga om en skyldighet vars fullgörande kan åberopas inför domstol, i enlighet med de villkor som uppställs i den nationella rätten.
3. Kravet avseende ”behov som den upphandlande myndigheten har specificerat”, enligt det tredje alternativet i artikel 1.2 b i direktiv 2004/18, är inte uppfyllt bara därför att en upphandlande myndighet undersöker vissa av de byggplaner som presenterats för den, eller fattar beslut inom ramen för sin befogenhet att utöva tillsyn i frågor avseende stadsplanering.
4. Det är inte fråga om en byggkoncession i den mening som avses i artikel 1.3 i direktiv 2004/18 under sådana omständigheter som dem som är aktuella i målet vid den nationella domstolen.
5. Bestämmelserna i direktiv 2004/18 är, under sådana omständigheter som dem i målet i den nationella domstolen, inte tillämpliga i en situation där en upphandlande myndighet säljer mark till ett företag, medan en annan offentlig myndighet avser att tilldela ett byggtreprenadkontrakt avseende denna mark, även om sistnämnda myndighet ännu inte fattat ett formellt beslut om tilldelning av kontraktet.

⁽¹⁾ EUT C 6, 10.1.2009.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Gent — Belgien) — Erotic Center BVBA mot Belgische Staat

(Mål C-3/09) ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 12.3 a — Bilaga H — Reducerad mervärdesskattesats — Begreppet ”tillträde till biografier” — Enskilt bås för visning av film som tillhandahålls på begäran)

(2010/C 134/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Erotic Center BVBA

Motpart: Belgische Staat

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Beroep te Gent — Tolkning av kategori 7 i bilaga H till rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) (nu bilaga III punkt 7 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)) — Reducerad mervärdesskattesats tillämplig på vissa leveranser av varor och tjänster — Biografer — Enskilt bås för visning av film som tillhandahålls på begäran

Domslut

Begreppet tillträde till biografer i kategori 7 första stycket i bilaga H till rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2001/4/EG av den 19 januari 2001, ska tolkas så, att det inte omfattar betalning som erläggs av en konsument för att kunna åtnjuta en enskild förevisning av en eller flera filmer eller till och med utdrag av filmer i ett enskilt utrymme, såsom de aktuella båsen i målet vid den nationella domstolen.

(¹) EUT C 82, 04.04.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 mars 2010
— Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-79/09) (¹)

(Fördragsbrott — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 13 och 132 — Offentlighetsrättsliga organ — Egenskaper av offentliga myndigheter — Verksamheter — Icke beskattningsbara — Undantag från skatteplikt — Sociokulturella sektorn, hälso- och sjukvårdssektorn, undervisningssektorn — Så kallade euroregioner — Främjande av rörlighet på arbetsmarknaden — Tillhandahållande av personal — Bevisbörda)

(2010/C 134/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och W. Roels)

Svarande: Konungariket Nederländerna (ombud: C.M. Wissels, D.J.M. de Grave och Y.de Vries)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 2.1 c, 13, 24.1 och 132 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Tillhandahållande av personal inom hälso- och sjukvårdssektorn, utbildningssektorn och den sociokulturella sektorn — Främjande av rörlighet på arbetsmarknaden — Euroregion

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 129, 6.6.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 mars 2010
(begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Brussel — Belgien) — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV mot Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

(Mål C-218/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Exportbidrag — Artikel 5.3 — Villkor för beviljande — Undantag — Begreppet *force majeure* — Varor som har förstörts under transporten)

(2010/C 134/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Motparter: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van beroep te Brussel — Tolkningen av artikel 5.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216) — Villkor för beviljande av exportbidrag — Undantag — Vara som har förstörts under transport till följd av force majeure

Domslut

Artikel 5.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1384/95 av den 19 juni 1995, ska tolkas så, att det faktum att ett parti nötkött har förstörts, under de omständigheter som har beskrivits av den hänskjutande domstolen, inte utgör ett fall av force majeure enligt denna bestämmelse.

(¹) EUT C 220, 12.9.2009

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Portugal) – Santa Casa da Misericórdia de Lisboa mot Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, tidigare Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

(Mål C-55/08) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Avvisning)

(2010/C 134/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Svarande: Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, tidigare Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Tolkning av artiklarna 43 EG, 49 EG och 56 EG – Nationell lagstiftning enligt vilken rätten att driva hasardspel och lotterier är förbehållen ett visst organ och enligt vilken det är förbjudet att anordna eller marknadsföra vadslagning avseende sportevenemang, eller samla in insatser till detta, inklusive via Internet – Förbud för ett företag med säte i en annan medlemsstat som anordnar vadslagning och lotterier online att marknadsföra, anordna och driva vadslagning och lotterier via Internet och ställa prisernas värde till vinnarnas förfogande

Avgörande

Det är uppenbart att begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugal) genom beslut av den 19 december 2007 ska avvisas.

(¹) EUT C 92, 12.4.2008.

Domstolens beslut av den 9 december 2009 — Luigi Marcuccio mot Europeiska kommissionen

(Mål C-432/08 P) (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Social trygghet — Ersättning för sjukvårdskostnader — Tyst avslag på begäran om 100 procent ersättning för de sjukvårdskostnader som sökanden haft — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är ogrundat)

(2010/C 134/15)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (ombud: G. Cipressa, avvocato)

Övriga part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser samt A. dal Ferro, avvocato)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2008 i de förenade målen T-296/05 och T-408/05, Marcuccio mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten avvisade talan om ogiltigförklaring av avräkningskontoret för Europeiska gemenskapernas gemensamma sjukförsäkringssystem två tysta beslut, varigenom sökanden nekats 100 procent i ersättning för vissa av sina sjukvårdskostnader, och om att kommissionen ska förpliktas att utge ersättning till sökanden för vissa sjukvårdskostnader.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Luigi Marcuccio ska ersätta rättegångskostnaderna

(¹) EUT C 313, 6.12.2008.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 9 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia, Italien) — Buzzi Unicem SpA m.fl.

(Mål C-478/08 och C-479/08) (¹)

(Artikel 104. 3 första stycket i rättegångsreglerna — Principen att förorenaren ska betala — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Tillämpning i tiden (ratione temporis) — Förening som har inträffat före det datum som nämnda direktiv ska vara genomfört och som har fortsatt efter detta datum — Ett antal företag åläggs enligt nationell lagstiftning att stå för kostnaderna för att avhjälpa de skador som har uppstått genom föreningen — Krav på fel eller försummelse — Krav på orsakssamband — Hjälpåtgärder — Skyldighet att låta de berörda företagen yttra sig — Bilaga II i direktivet)

(2010/C 134/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Buzzi Unicem SpA, ISAB Energy srl, Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-478/08), Dow Italia Divisione Commerciale Srl (C-479/08)

Svarande: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia

Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Sviluppo Italia SpA (C-478/08), Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia) (C-479/08)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Tolkningen av artikel 174 EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, s. 56) och principen att förorenaren ska betala — Nationella bestämmelser som gör det möjligt för den offentliga förvaltningen att ålägga privata näringsidkare att utföra hjälpåtgärder, oaktat en pågående utredning särskilt för att fastställa den ansvariga för den ifrågavarande föreningen

Avgörande

1. Vid ett fall av miljöförening som det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen gäller följande:
 - Ett fall av miljöförening omfattas av nationell rätt, varvid hänsyn ska tas till fördraget och andra sekundärrättsakter, om inte Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador är tidsmässigt (ratione temporis) och/eller sakligt (ratione materiae) tillämpligt.
 - Direktiv 2004/35 utgör inte hinder mot en nationell lagstiftning som ger den behöriga myndigheten möjlighet att vid tillämpningen av direktivets bestämmelser använda sig av en presumtion för att det, även med avseende på föreningar av diffus karaktär, föreligger ett orsakssamband mellan verksamhetsutövarna och en konstaterad förening, på grund av att verksamhetsutövarnas anläggningar ligger i närheten av det förorenade området. Enligt principen att förorenaren ska betala måste emellertid den behöriga myndigheten, för att kunna presumera ett sådant orsakssamband, ha tillgång till trovärdiga uppgifter som ger stöd åt presumtionen, såsom att verksamhetsutövarens anläggning ligger nära det område som har drabbats av den konstaterade föreningen och att de förorenande ämnen som påträffas är sådana som denne använder i sin verksamhet.

- Artiklarna 3.1, 4.5 och 11.2 i direktiv 2004/35 ska tolkas på följande sätt. Vid beslut om att ålägga verksamhetsutövare, vars verksamhet omfattas av bilaga III till direktivet, att vidta hjälpåtgärder, är den behöriga myndigheten inte skyldig att visa att de verksamhetsutövare vars verksamheter myndigheten anser ha orsakat miljöskador har begått fel eller försummelse eller att de uppsåtligen har orsakat dessa skador. Den behöriga myndigheten är emellertid skyldig att först söka utreda källan till den konstaterade föroreningen, varvid myndigheten förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning beträffande de förfaranden och medel som anlitas samt den tid som utredningen ska pågå. Den behöriga myndigheten är vidare skyldig att i enlighet med nationella bevisregler visa att det föreligger ett orsakssamband mellan de verksamheter som bedrivs av de verksamhetsutövare som är föremål för hjälpåtgärderna och föroreningen.
- Skyldigheten att avhjälpa skadan åvilar endast verksamhetsutövare i den mån de bidragit till att skapa föroreningen och risken för förorening. Den behöriga myndigheten måste därför i princip fastställa hur stor andel varje verksamhetsutövare har skapat av den förorening som myndigheten försöker avhjälpa och beakta deras respektive skuld vid beräkningen av kostnaderna för hjälpåtgärderna som denna myndighet ålägger dessa verksamhetsutövare, oaktat artikel 9 i direktiv 2004/35.
- beakta kriterierna i punkt 1.3.1 i bilaga II till direktiv 2004/35 och i sitt beslut noggrant redovisa skälen för sitt val och, i förekommande fall, ange skälen till varför det inte behövs en noggrann prövning i enlighet med nämnda kriterier eller varför en sådan prövning inte har kunnat genomföras, exempelvis på grund av att miljösituationen var så allvarlig att åtgärden var brådskande.
- Under sådana omständigheter som de som är för handen i målet vid den nationella domstolen utgör direktiv 2004/35 inte hinder mot nationella bestämmelser som ger den behöriga myndigheten möjlighet att föreskriva att verksamhetsutövare som berörs av hjälpåtgärder endast får använda sin mark om de genomför de arbeten som myndigheten kräver, och detta trots att verksamhetsutövarnas mark inte berörs av dessa åtgärder på grund av att den redan har varit föremål för saneringsåtgärder eller aldrig har förorenats. En sådan åtgärd måste emellertid vara motiverad av målet att förhindra att miljösituationen förvärras i de områden där åtgärderna genomförs eller av målet att, med tillämpning av försiktighetsprincipen, förebygga att miljöskador uppkommer eller att sådana skador upprepas på verksamhetsutövarnas mark, vilken gränsar till det strandområde som är föremål för de aktuella hjälpåtgärderna.

(¹) EUT C 19, 24.1.2009.

2. Artiklarna 7 och 11.4 i direktiv 2004/35/EG jämförda med bilaga II till samma direktiv, ska tolkas enligt följande:

- Den behöriga myndigheten har rätt att besluta om omfattande ändringar i hjälpåtgärder, vilka har beslutats efter ett kontradiktoriskt förfarande där de berörda verksamhetsutövare har deltagit och vilka redan är genomförda eller har börjat genomföras. För att kunna fatta ett sådant beslut måste den behöriga myndigheten emellertid:

- höra de verksamhetsutövare som åläggs att vidta åtgärderna, utom i de fall då miljösituationen är så allvarlig att myndigheten måste ingripa omedelbart,

- uppmana bland andra de personer som äger den mark där hjälpåtgärderna ska vidtas att lämna synpunkter, som myndigheten ska beakta, och

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 22 januari 2010 — ecoblue AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Mål C-23/09 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Det äldre varumärket "BLUE" — Ordkännetecknet "Ecoblue" — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet)

(2010/C 134/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ecoblue AG (ombud: C. Osterrieth, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: D. Botis), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 12 november 2008 i mål T-281/07, ecoblue AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), genom vilken förstainstansrätten ogillade en talan som den som ansökt om registrering av ordmärket "Ecobleu" för tjänster i klasserna 35, 36 och 38 väckt mot beslut R 844/2006-1, som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 25 april 2007, om avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå ansökan om registrering av nämnda ordmärke, till följd av en invändning som framställdes av innehavaren av gemenskapsvarumärket "BLUE" för varor och tjänster i klasserna 9, 36 och 38, liksom fyra andra gemenskapsordmärken som innehåller ordet "BLUE"

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Ecoblue AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) () EUT C 90, 18.4.2009.

Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 11 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen — Sverige) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mot AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Mål C-24/09) (¹)

(Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Direktiv 85/337/EG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 96/61 — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Allmänhetens deltagande i beslutsprocesser på miljöområdet — Rätt att föra talan mot beslut om tillstånd för projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan)

(2010/C 134/18)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Motpart: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta domstolen — Tolking av artiklarna 1.2, 6.4 och 10a i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG — Uttalande från kommissionen (EUT L 156, s. 17) — Tolking av artiklarna 2.14 och 15a i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26), i dess lydelse enligt direktiv 2003/35/EG — Nationell lagstiftning enligt vilken lokala ideella föreningar får delta i förfarandet med anledning av en ansökan om att bedriva miljöfarlig verksamhet, medan rätten att överklaga tillståndsbeslut är förbehållen sådana föreningar som enligt sina stadgar har till ändamål att tillvarata naturskydds- eller miljöskyddsintressen, som har bedrivit verksamhet i Sverige under minst tre år och som har minst 2 000 medlemmar

Avgörande

1. Medlemmar av den berörda allmänheten, i den mening som avses i artiklarna 1.2 och 10a i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003, samt i den mening som avses i artiklarna 2.14 och 15a i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, varvid sistnämnda bestämmelser återges i artiklarna 2.15 och 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, ska ha rätt att föra talan mot beslut genom vilka en instans, som ingår i en medlemsstats domstolsväsende, har tagit ställning till en ansökan om tillstånd för ett projekt, oberoende av vilken roll de, genom att delta i förfarandet i nämnda instans och yttra sig där, kan ha haft vid handläggningen av nämnda ansökan.
2. Artikel 10a i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, varvid sistnämnda bestämmelse återges i artikel 16 i direktiv 2008/1, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning genom vilken rätten till rättslig prövning av ett beslut angående en verksamhet som omfattas av

tillämpningsområdet för direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, respektive direktiv 96/61, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, förbehålls miljöskyddsforeningar som har minst 2 000 medlemmar.

(¹) () EUT C 69, 21.03.2009.

Domstolens beslut av den 22 januari 2010 — Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-43/09 P) (¹)

(Överklagande — Kommissionens beslut om minskning av det stöd som beviljats från Sammanhållningsfonden för projektet avseende en ny internationell flygplats för Aten i Spata — Talan om ogiltigförklaring — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, rättssäkerhetsprincipen och proportionalitetsprincipen — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och i övriga delar är ogrundat)

(2010/C 134/19)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Republiken Grekland (ombud: C. Meïdanis och M. Tassopoulou)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och B. Conte)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (åttonde avdelningen) den 19 november 2008 i mål T-404/05, Grekland mot kommissionen. Genom denna dom ogillande förstainstansrätten talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut E(2005) 3243 av den 1 september 2005 om minskning av det stöd som beviljats från Sammanhållningsfonden för projekt nr 95/09/65/040 (ny internationell flygplats för Aten i Spata)

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.

2. Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 69, 21.3.2009.

Domstolens beslut av den 29 januari 2010 — Georgios Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad och Europeiska gemenskapernas kommission, som trätt i stället för byrån

(Mål C-68/09 P) (¹)

(Överklagande — Artikel 119 i rättegångsreglerna — Personalmål — Tillsvidareanställning som tillfälligt anställd — Uppsägning)

(2010/C 134/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Georgios Karatzoglou (ombud: S.A. Pappas, dikigoros)

Övriga parter i målet: Europeiska byrån för återuppbyggnad och Europeiska gemenskapernas kommission, som trätt i stället för byrån (ombud: D. Martin och J. Currall)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 2 december 2008 i mål T-471/04, Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad — Återförvisning till förstainstansrätten efter upphävande — Ogillande av en talan om ogiltigförklaring av beslut fattat av Europeiska byrån för återuppbyggnad att säga upp klagandens tillfälliga anställning — Motiveringsskyldighet — Maktmissbruk — Principen om god förvaltningssed

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Georgios Karatzoglou ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) () EUT C 82, 4.4.2009.

Domstolens beslut av den 21 januari 2010 — Iride SpA och Iride Energia SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-150/09 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som förklarats vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att stödmottagaren återbetalar ett tidigare stöd som förklarats vara otillåtet — Förenlighet med artikel 87.1 EG — Felaktig rättstillämpning — Missuppfattning av klagandenas argument — Bristande motivering — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat)

(2010/C 134/21)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Iride SpA och Iride Energia SpA (ombud: L. Radicati di Brozolo, M. Merola och T. Ubaldi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: E. Righini och G. Conte)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 11 februari 2009 i mål T-25/07, Iride SpA och Iride Energia SpA, där förstainstansrätten ogillade begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/941/EG av den 8 november 2006 om det statliga stöd C 11/06 (f.d. N 127/05), som Italien planerar att genomföra för AEM Torino (EUT L 366, s. 62), i form av bidrag som syftar till att ersätta icke-återvinningsbara kostnader inom energisektorn, i den mån kommissionen fann för det första att detta utgör statligt stöd och för det andra att det endast är förenligt med den gemensamma marknaden om AEM Torino återbetalar det tidigare, otillåtna stöd som företaget beviljats med stöd av bestämmelser till förmån för så kallade kommunala bolag.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Iride SpA och Iride Energia SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 153, 4.7.2009.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Município de Barcelos (Portugal) den 23 oktober 2009 — Município de Barcelos mot Portugisiska staten

(Mål C-408/09)

(2010/C 134/22)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Município de Barcelos (Portugal)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Município de Barcelos

Svarande: Portugisiska staten

Domstolen (sjunde avdelningen) har i beslut av den 12 februari 2010 förklarat sig uppenbart sakna behörighet att besvara den fråga som ställts av Município de Barcelos.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9 december 2009 — eDate Advertising GmbH mot X

(Mål C-509/09)

(2010/C 134/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: eDate Advertising GmbH

Motpart: X

Tolkningsfrågor

1. Ska uttrycket "ort där skadan kan inträffa" i artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 44/2001) i samband med (risk för) kränkningar av privatlivet genom innehållet på en webbplats på Internet tolkas så,

att den berörda personen kan ansöka om förbudsföreläggande mot ägaren till webbplatsen också vid domstolarna i alla medlemsstater där webbplatsen är tillgänglig, oberoende av i vilken medlemsstat ägaren är etablerad,

eller

förutsätts det, för att domstolarna i en medlemsstat där ägaren till webbplatsen inte är etablerad ska vara behöriga, att det ifrågasatta innehållet eller webbplatsen har särskild anknytning till domstolslandet (inomstatligt samband) utöver att åtkomst till webbplatsen är tekniskt möjlig?

2. Om ett sådant särskilt inomstatligt samband är nödvändigt:

Enligt vilka kriterier avgörs detta samband?

Kommer det an på huruvida den ifrågasatta webbplatsen enligt ägarens avsikt speciellt (också) vänder sig till Internet-användare i domstolslandet, eller är det tillräckligt att informationen som finns tillgänglig på webbplatsen objektivt sett har anknytning till domstolslandet genom att en konflikt mellan motstridiga intressen — sökandens intresse av att hans privatliv respekteras och ägarens intresse av att utforma sin webbplats och av att rapportera — faktiskt kan ha uppstått eller kan uppstå i domstolslandet, beroende på omständigheterna i det konkreta fallet, särskilt på grund av innehållet på den ifrågasatta webbplatsen?

Är antalet besök från domstolslandet på den ifrågasatta webbplatsen avgörande för att fastställa ett särskilt inomstatligt samband?

3. För det fall att det inte krävs något särskilt inomstatligt samband för att domstolarna ska vara behöriga, eller om det för att anta att ett sådant samband finns är tillräckligt att den ifrågasatta informationen objektivt sett har anknytning till domstolslandet genom att en konflikt mellan motstridiga intressen i domstolslandet, beroende på omständigheterna i det konkreta fallet, faktiskt kan ha uppstått eller kan uppstå särskilt på grund av innehållet på den ifrågasatta webbplatsen, och det för att anta att det finns ett särskilt inomstatligt samband inte förutsätts att ett minsta antal besök från domstolslandet på den ifrågasatta webbplatsen konstateras:

Ska artikel 3.1 och 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektro-

nisk handel, på den inre marknaden (nedan kallat direktivet om elektronisk handel) tolkas så,

att dessa bestämmelser ska anses vara lagvalsregler eftersom de också för det civilrättsliga området föreskriver att endast den rätt som gäller i ursprungslandet ska tillämpas och ha företräde framför de nationella lagvalsreglerna,

eller

är dessa föreskrifter en rättelse på det materialrättsliga planet genom vilken det sakrättsliga resultatet av den rätt som har förklarats vara tillämplig enligt de nationella lagvalsreglerna har modifierats till innehållet och begränsas till ursprungslandets krav?

Om artikel 3.1 och 3.2 i direktivet om elektronisk handel är lagvalsregler:

Föreskrivs då enligt de nämnda bestämmelserna bara att enbart gällande sakrätt i ursprungslandet ska tillämpas eller att också de i ursprungslandet gällande lagvalsreglerna ska tillämpas med konsekvensen att ursprungslandets rätt kan hänvisa till att destinationslandets rätt ska tillämpas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Trani (Italien) den 13 januari 2010 — Cosimo Damiano Vino mot Poste Italiano SpA

(Mål C-20/10)

(2010/C 134/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Trani (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Cosimo Damiano Vino

Svarande: Poste Italiano SpA

Tolkningsfrågor

1. Utgör klausul 8.3 i ramavtalet i rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete under tecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) hinder mot en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 2.1 bis i lagstiftningsdekret nr 368/2001) varigenom, som ett led i genomförandet av nämnda direktiv, kravet på särskilda skäl för att få använda sig av tidsbegränsade anställningar har avskaffats i den nationella lagstiftningen för personal vid SpA Poste Italiane?
2. Är det möjligt att motivera reformatio in pejus av den tidigare lagstiftningen om visstidsanställda, det vill säga ett undantag från förbudet i klausul 8.3 i ramavtalet i direktiv 1999/70/EG, oavsett vilket mål den nationella lagstiftaren eftersträvar, även om målet är ett annat än att genomföra nämnda direktiv, eller måste detta mål inte bara vara minst lika skyddsvärt som det tidigare och dessutom anges uttryckligen?
3. Utgör klausul 3.1 i ramavtalet i direktiv 1999/70/EG hinder mot en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 2.1 bis i lagstiftningsdekret nr 368/2001) hinder mot en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 2.1 bis i lagstiftningsdekret nr 368/2001) varigenom, som ett led i genomförandet av nämnda direktiv, kravet på särskilda skäl för att få använda sig av tidsbegränsade anställningar har avskaffats i den nationella lagstiftningen för personal vid SpA Poste Italiane?
4. Utgör den allmänna gemenskapsrättsliga principen om icke-diskriminering och likabehandling hinder mot en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 2.1 bis i lagstiftningsdekret nr 368/2001) varigenom, som ett led i genomförandet av nämnda direktiv, kravet på särskilda skäl har avskaffats i den nationella lagstiftningen till nackdel för de anställda vid SpA Poste Italiane och, i förhållande till nämnda bolag, till nackdel för andra företag i samma bransch eller andra branscher?
5. Utgör artiklarna 82.1 [EG], 86.1 [EG] och 86.2 [EG] hinder mot en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 2.1 bis i lagstiftningsdekret nr 368/2001) varigenom, som ett led i genomförandet av nämnda direktiv, kravet på särskilda skäl har avskaffats i den nationella lagstiftningen till fördel endast för SpA Poste Italiane (ett helt offentligägt företag), på grund av att detta utgör missbruk av dominerande ställning?

6. Om de föregående frågorna besvaras jakande, är då den nationella domstolen skyldig att avstå från att tillämpa de nationella bestämmelser som strider mot gemenskapsrätten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajským súdom v Prešove (Republiken Slovakien) den 9 februari 2010 — POHOTOVOSTĚ s.r.o. mot Iveta Korčková

(Mål C-76/10)

(2010/C 134/25)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajským súdom v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: POHOTOVOSTĚ s.r.o.

Svarande: Iveta Korčková

Tolkningsfrågor**1. Den första tolkningsfrågan**

- a) Är uppgiften om de totala kostnaderna för konsumenten i procentenheter (effektiv ränta) så viktig att kostnaden för konsumentkredit inte kan anses vara överskådlig, tillräckligt klar och begriplig, om denna uppgift inte anges i avtalet?
- b) Innebär det konsumentskydd som säkerställs genom rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal att även kostnaden kan anses utgöra ett oskäligt villkor i ett konsumentkreditavtal på grund av att den inte är tillräckligt överskådlig och begriplig, när det i avtalet saknas en uppgift i procentenheter om de totala kostnaderna för konsumentkredit och [kredit]kostnaden endast anges med ett penningbelopp som består av flera tilläggskostnader, som omnämns delvis i avtalet och delvis i de allmänna avtalsvillkoren?

2. Den andra tolkningsfrågan

- a) Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal tolkas så, att den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet av en lagakraftvunnen skiljedom avkunnad i konsumentens utelämnade är skyldig, om den har kännedom om de uppgifter avseende de rättsliga och faktiska förhållandena som därvid krävs, att ex officio pröva huruvida en påföljd som föreskrivs i det kreditavtal som finansören har ingått med konsumenten är oproportionerlig, såvitt det enligt nationell processrätt är möjligt att göra en sådan prövning i liknande förfaranden som grundar sig på nationell rätt?
- b) Om det är fråga om en oproportionerlig påföljd för det fall konsumenten inte fullgör sina skyldigheter, ankommer det då på nämnda domstol att vidta alla nödvändiga åtgärder enligt nationell rätt för att säkerställa att påföljden inte är bindande för konsumenten?
- c) Kan en påföljd som motsvarar 0,25 procent per dag, eller 91,25 procent på årsbasis, av det utestående kreditbeloppet anses vara oskäligen på grund av att den är oproportionerlig?

3. Den tredje tolkningsfrågan

Innebär konsumentskyddet inom tillämpningsområdet för unionens bestämmelser (rådets direktiv [93/13/EEG] av den 5 april 1993, Europaparlamentets och rådets direktiv [2008/48/EG] av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG) om konsumentkreditavtal att den nationella domstolen, när de bestämmelser som har antagits för att skydda konsumenten vid konsumentkrediter har kringgåts i avtalet och det med stöd av avtalet redan har inletts en ansökan om verkställighet av ett beslut som fattats i enlighet med en skiljedom, ska förordna om uppskov med verkställigheten eller förordna om verkställighet gentemot gäldenären endast upp till det belopp som motsvarar den del av den beviljade krediten som inte har återbetalats, såvitt det enligt de nationella bestämmelserna är möjligt att göra en sådan prövning av skiljedomen och den nationella domstolen har kännedom om de uppgifter avseende de rättsliga och faktiska förhållandena som krävs?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 12 februari 2010 — Telefónica Móviles España, S.A. mot Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

(Mål C-85/10)

(2010/C 134/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo (Spanien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Telefónica Móviles España, S.A.

Motpart: Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på tele-tjänstområdet (¹) ... och särskilt kraven på att säkerställa att de bristande resurserna utnyttjas optimalt och på att främja innovativa tjänster tolkas så, att de utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att en avgift som tas ut på den här typen av resurser (avgift för radiospektrumanvändning) frikopplas från det specifika syfte som tidigare uttryckligen angavs (att finansiera forskning och utbildning inom telekommunikationsområdet samt att fullgöra skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster), utan att det anges något annat specifikt syfte?
2. Är nationell lagstiftning som innebär att avgiften för ett digitalt DCS-1800-system utan synbara skäl höjs avsevärt, samtidigt som den behålls oförändrad för analoga första generationssystem, exempelvis TACS, förenlig med artikel 11.2 i direktiv 97/13/EG och särskilt med kraven på att säkerställa att de knappa resurserna utnyttjas optimalt och på att främja innovativa tjänster?

⁽¹⁾ EGT L 117, s. 15.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17 februari 2010 — Finanzamt Essen-NordOst mot GFKL Financial Services AG

(Mål C-93/10)

(2010/C 134/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Essen-NordOst

Motpart: GFKL Financial Services AG

Tolkningsfrågor

1. Avseende tolkningen av artiklarna 2.1 och 4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter ⁽¹⁾:

Ska köparen — vid försäljning (köp) av osäkra fordringar som innebär att indrivning och kreditrisk övertas — även anses tillhandahålla tjänster mot vederlag och bedriva ekonomisk verksamhet, när köpeskillingen

— inte beräknas efter fordringarnas nominella värde, med ett överenskommet avdrag för övertagande av indrivningen och kreditrisken,

— utan beräknas efter den kreditrisk som bedöms föreligga för varje fordring och indrivningen endast är av underordnad betydelse i förhållande till det avdrag som ska göras för kreditrisken?

2. För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande:

Avseende tolkningen av artikel 13 B d punkterna 2 och 3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter:

a) Ska förvärv av osäkra fordringar till ett pris som ligger betydligt under fordringarnas nominella värde betraktas som beviljande av kreditgarantier eller andra säkerheter, som är undantagna från skatteplikt, när köparen av fordringarna övertar kreditrisken?

b) För det fall att övertagandet av kreditrisken ska undantas från skatteplikt:

Ska indrivningen av fordringarna betraktas som en del av ett enda tillhandahållande eller som en underordnad tjänst, som är undantagna från skatteplikt, eller som ett skattepliktigt fristående tillhandahållande?

3. För det fall att fråga 1 ska besvaras nekande och det inte är fråga om ett tillhandahållande som är undantaget från skatteplikt:

Avseende tolkningen av artikel 11 A a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter:

Ska vederlaget för det skattepliktiga tillhandahållandet beräknas på grundval av de indrivningskostnader som uppskattas av parterna eller de faktiska indrivningskostnaderna?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission (Österrike) den 23 februari 2010 — Gentcho Pavlov och Gregor Famira mot Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Mål C-101/10)

(2010/C 134/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gentcho Pavlov och Gregor Famira

Motpart: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Tolkningsfrågor

1. Var artikel 38.1 i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bulgarien, å andra sidan ⁽¹⁾, under tiden från och med den 2 januari 2004 till och med den 31 december 2006 direkt tillämplig i ett förfarande för registrering av en bulgarisk medborgare såsom biträdande jurist?

2. Om fråga 1 besvaras jakande: Utgör artikel 38.1 i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bulgarien, å andra sidan, ett hinder för att tillämpa 30 § punkterna 1 och 5 i österrikiska Rechtsanwaltsordnung, enligt vilka det för registrering bland annat krävs bevis om österrikiskt eller därmed jämställt medborgarskap, i ett fall som rör en begäran som framställdes den 2 januari 2004 om att en hos en österrikisk advokat anställd bulgarisk medborgare skulle tas upp i förteckningen över österrikiska biträdande jurister och tilldelas en legitimation enligt 15 § punkt 3 i österrikiska Rechtsanwaltsordnung, vilken avslogs enbart med hänvisning till medborgarskapet trots att alla övriga villkor var uppfyllda och trots innehav av i Österrike giltigt uppehållstillstånd och arbetstillstånd?

(¹) EGT L 358, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 39, s. 3

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland den 24 februari 2010 — Patrick Kelly mot National University of Ireland

(Mål C-104/10)

(2010/C 134/29)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Patrick Kelly

Motpart: National University of Ireland

Tolkningsfrågor

1. Ger artikel 4.1 i rådets direktiv 97/80/EG (¹) en sökande till en yrkesutbildning, som anser att han eller hon har nekats tillträde till yrkesutbildningen på grund av att principen om likabehandling inte har tillämpats på honom eller henne, rätt att få information om de respektive kvalifikationer som de andra sökande till den aktuella kursen har och i

synnerhet de sökande som inte har nekats tillträde till yrkesutbildningen, så att sökanden "inför domstol eller annan behörig instans [kan] lägg[a] fram fakta som ger anledning att anta [att] det har förekommit direkt eller indirekt diskriminering"?

2. Ger artikel 4 i rådets direktiv 76/207/EEG (²) en sökande till en yrkesutbildning, som anser att han eller hon har nekats tillträde till yrkesutbildningen "på basis av samma normer" och har diskriminerats "på grund av kön" vad gäller tillträde till yrkesutbildning, rätt att få information som innehas av den som håller kursen om de respektive kvalifikationer som de andra sökande till den aktuella kursen har och i synnerhet de sökande som inte har nekats tillträde till yrkesutbildningen?

3. Ger artikel 3 i [Europaparlamentets och] rådets direktiv 2002/73/EG (³), vilken förbjuder "direkt eller indirekt diskriminering på grund av könstillhörighet" vad gäller "tillträde" till yrkesutbildning, en sökande till en yrkesutbildning, som hävdar att vederbörande har diskriminerats "på grund av kön" vad gäller tillträde till yrkesutbildning, rätt att få information som innehas av den som håller kursen om de respektive kvalifikationer som de andra sökande till den aktuella kursen har och i synnerhet de sökande som inte har nekats tillträde till yrkesutbildningen?

4. Är den skyldighet som föreskrivs i artikel 267 tredje stycket FEUF av annan art i en medlemsstat med ett kontradiktorsriskt (till skillnad från ett inkvisitoriskt) rättssystem, och i så fall i vilka avseenden?

5. Kan rätten till information enligt ovannämnda direktiv påverkas av tillämpningen av nationell lagstiftning eller EU-lagstiftning om konfidentiell behandling?

(¹) Rådets direktiv 97/80/EG av den 15 december 1997 om bevisbörda vid mål om könsdiskriminering (EGT L 14, 1998, s. 6)

(²) Rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1 s. 191)

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (Text av betydelse för EES) (EGT L 269, s. 15)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad den 25 februari 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 AD mot Direktor na Direktsiya "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

(Mål C-107/10)

(2010/C 134/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Motpart: Direktor na Direktsiya "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite (Direktören för direktionen "överklagande och administration av verkställighet" vid centralförvaltningen för den nationella indrivningsmyndigheten)

Tolkningsfrågor

Ska artikel 18.4 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾, och artikel 183.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽²⁾, tolkas så, att de under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen tillåter

1. att, på grund av en lagändring i syfte att bekämpa skatteundragande, fristen för återbetalning av mervärdesskatt förlängs till den dag då ett omprövningsbeslut meddelas, eftersom en skattekontroll har inletts beträffande den berörda parten inom 45 dagar från det att skattedeklarationen ingavs, utan att ränta på återbetalningsbeloppet behöver erläggas för denna period, om samtidigt följande omständigheter föreligger:

a) den i lag fastställda fristen på 45 dagar för återbetalning av skatten hade löpt ut innan ändringen gjordes, och ränta på återbetalningsbeloppet hade börjat löpa trots att skattekontrollen hade inletts,

b) det vid skattekontrollen konstaterades det att det redovisade återbetalning av skattebeloppet var korrekt,

c) den enda rättsliga möjlighet som den skattskyldige har att förkorta fristen är att ställa säkerhet i form av pengar, statliga värdepapper eller ovillkorlig och oåterkallelig bankgaranti för en viss tid motsvarande det belopp som ska återbetalas,

2. att det fastställs en frist på 45 dagar för återbetalning av mervärdesskatten räknat från den dag då skattedeklarationen avseende denna skatt ingavs och att det ges en laglig möjlighet att avbryta fristen och sedan också förlänga den genom en skattekontroll, vilken beslutas under denna frist, om beskattningsperioden för redovisning av skatten omfattar en månad.

3. att återbetalning av mervärdesskatt sker på grundval av ett omprövningsbeslut genom att återbetalningsbeloppet kvittas mot mervärdesskatt att betala, som har fastställts genom samma beslut, och mot annan skatt att betala och statliga fordringar för olika beskattningsperioder samt mot ränta som debiteras fram till den dag då omprövningsbeslutet meddelades, om det vid skattekontrollen har konstaterats att det redovisade återbetalning av skattebeloppet är korrekt, och samtidigt följande omständigheter föreligger:

a) i skattekontrollsförfarandet har ingen preliminär säkerhet ställts för statens framtida fordringar som kan fastställas under förfarandet för meddelande av omprövningsbeslut,

b) kvittning mot statens fordringar föreskrivs inte i den nationella lagen som medel för indrivning genom tvångsåtgärder och som en säkerhetsåtgärd,

c) fristerna för överklagande och frivillig betalning av de kvittade huvudbeloppen och räntan har inte löpt ut, eftersom de har fastställts genom samma omprövningsbeslut och talan också har väckts i domstol beträffande en del av beloppen,

4. att staten, om det har fastställts att återbetalningsbeloppet som redovisades i skattedeklarationen är korrekt, den dag då omprövningsbeslutet meddelas, och inte på dagen för skattedeklarationen, gör en kvittning mot skatt att betala som har fastställts genom detta beslut för perioder före den dag då deklarationen ingavs och mot ränta på dessa skulder, varvid staten inte är skyldig att betala ränta under den i lag fastställda fristen för återbetalning av beloppet och tar ut ränta på de kvittade skatterna från den dag då deklarationen ingavs och till dess att omprövningsbeslutet meddelades.

- (¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva: område 9, volym 1, s. 28).
 (²) EUT L 347, s. 1; bulgarisk specialutgåva: område 9, volym 3, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 26 februari 2010 — Ivana Scattolon mot Ministero dell'Università e della Ricerca

(Mål C-108/10)

(2010/C 134/31)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ivana Scattolon

Svarande: Ministero dell'Università e della Ricerca

Tolkningsfrågor

1. Ska rådets direktiv 77/187/EEG (¹) och/eller direktiv 2001/23/EG (²) av den 12 mars 2001 eller annan gemenskapslagstiftning som kan anses vara relevant, tolkas så att gemenskapslagstiftningen är tillämplig i en situation där anställda som utför kompletterande städ- och underhållstjänster i statliga byggnader för undervisning överförs från lokala myndigheter (kommuner och provinser) till staten när denna överföring lett till att staten övertar ansvaret, inte bara för verksamheten och all berörd vaktmästeripersonals anställningar utan även för de entreprenadavtal som ingåtts med privata företag för utförande av dessa tjänster?
2. Ska det fortsatta anställningsförhållande som föreskrivs i artikel 3.1 första stycket i direktiv 77/187 (vilket tillsam-

mans med direktiv 98/50/EG (³) införlivats i direktiv 2001/23/EG) tolkas så att fastställande av ekonomiska ersättningar som görs av förvärvaren och som avser anställningstidens längd måste ske med iakttagande av den anställdes samtliga anställningsår, även hos överlåtaren?

3. Ska artikel 3 i direktiv 77/187 och/eller rådets direktiv 98/50/EG av den 29 juni 1998 och 2001/23/EG av den 12 mars 2001 tolkas så att arbetstagarnas förmåner som bibehålls i förhållande till förvärvaren även innefattar sådana som uppkommit under anställningen hos överlåtaren, om dessa är knutna till anställningstidens längd och om ekonomiska rättigheter enligt tillämpligt kollektivavtal är förbundna med denna anställningstid?

4. Ska de allmänna gemenskapsrättsliga principerna om rätts-säkerhet, skydd för berättigade förväntningar, parternas likställdhet i processen, effektivt domstolsskydd och en oavhängig domstol, och mer allmänt rätten till en rättvis rättegång som den säkerställs i artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen (i dess ändrade lydelse enligt artikel 1.8 i Lissabonfördraget och till vilken hänvisas i artikel 46 i unionsfördraget) — i förening med artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 och artiklarna 46, 47 och 52.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, proklamerad i Nice den 7 december 2000 som den införlivats i Lissabonfördraget, tolkas så att de utgör hinder för att den italienska staten antar en tolkningsbestämmelse, efter en avsevärd tid (fem år), som inte överensstämmer med ordalydelsen i den bestämmelse som ska tolkas och med fast rättspraxis från den domstol som har till uppgift att säkerställa en enhetlig tolkning av lagen, än mer som denna bestämmelse har betydelse för avgörandet av mål i vilka den italienska staten är part?

(¹) EGT L 61, s. 26; svensk specialutgåva, område 5, volym 2 s. 91

(²) EGT L 82, s. 16

(³) EGT L 201, s. 88

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 2 mars 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG mot Hauptzollamt Aachen

(Mål C-113/10)

(2010/C 134/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Zuckerfabrik Jülich AG

Motpart: Hauptzollamt Aachen

Giltighetsfråga

Är kommissionens förordning (EG) nr 1193/2009 av den 3 november 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 1762/2003, (EG) nr 1775/2004, (EG) nr 1686/2005 och (EG) nr 164/2007 samt om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåren 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06 giltig? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT L 321, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3 mars 2010 — Belpolis Benelux SA mot Belgische Staat

(Mål C-114/10)

(2010/C 134/33)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Belpolis Benelux SA

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

1. Utgör gemenskapsrätten, närmare bestämt principen om frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 56 FEUF (tidigare artikel 49 EG) hinder för en sådan lagstiftning som artikel 1 och 1a i kunglig förordning nr 20 av den 20 juli 1970, i vilka bestämmelser det föreskrivs att en reducerad mervärdesskattesats på 6 procent endast får beviljas för bygg- och anläggningsarbeten om den som tillhandahåller tjänsterna är registrerad i Belgien som entreprenör i den mening som avses i artiklarna 400 och 401 i Wetboek van Inkomstenbelastingen (1992 års lag om inkomstskatt)?

2. Strider bestämmelserna i artiklarna 1 och 1a i kunglig förordning nr 20 av den 20 juli 1970 mot principen om skatteneutralitet och/eller den allmänna gemenskapsrättsliga likabehandlingsprincipen genom att den reducerade mervärdesskattesatsen (6 procent) endast kan tillämpas vid bygg- och anläggningsarbeten om den som tillhandahåller tjänsterna är registrerad som entreprenör i Belgien i den mening som avses i artiklarna 400 och 401 i 1992 års lag om inkomstskatt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 3 mars 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. "f.a." mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Mål C-115/10)

(2010/C 134/34)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. "f.a."

Motpart: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Tolkningsfrågor

1. Kan villkoren för gemenskapsstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik (EUGFJ) skilja sig från villkoren för kompletterande nationellt stöd, det vill säga, får det uppställas andra strängare villkor för kompletterande nationellt stöd än dem som gäller för stöd finansierade av EUGFJ?
2. Kan den personkrets som kan beviljas stöd enligt artikel 1.4 i rådets förordning (EEG) nr 3508/92 ⁽¹⁾ och artikel 10 a i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 ⁽²⁾ tolkas så att det med avseende på personkretsen endast uppställs två villkor för rätt stöd, nämligen att det rör sig om a) en sammanlutning av (enskilda) jordbruksproducenter, b) vars jordbruksföretag är beläget inom gemenskapens territorium?

3. Kan nämnda förordningar tolkas så, att en jordbruksproducent vars jordbruksföretag är beläget inom gemenskapens territorium, men som i framtiden ämnar avveckla sin verksamhet (efter att ha använt stödet), inte är stödberättigad?
4. Hur ska begreppet juridisk status i nationell rätt tolkas, mot bakgrund av nämnda förordningar?
5. I ungersk rätt har separata former av juridisk status införts beroende på skälen för att verksamheten avvecklas (ackord, konkurs och likvidation). Omfattar den juridiska status som införts i de nationella bestämmelserna den juridiska status som är förknippad med en eventuell avveckling av en jordbruksproducents (eller sammanslutnings) verksamhet?
6. Går det att, med avseende på de villkor som gäller för enhetlig arealersättning (från gemenskapen), fastställa andra och helt fristående villkor för kompletterande nationellt stöd? Vad finns det (eller kan det finnas) för samband mellan principerna bakom, systematiken i och syftena med de båda stödformerna?
7. Kan en sammanslutning (enskild) som annars uppfyller villkoren för enhetlig arealersättning från gemenskapen nekas rätt till kompletterande nationellt stöd?
8. Är rådets förordning (EG) nr 1259/1999, enligt dess artikel 1, även tillämplig på kompletterande nationellt stöd, mot bakgrund av att det som EUGFJ endast delvis finansierar logiskt sett finansieras genom ett kompletterande nationellt stöd?
9. Har en jordbruksproducent vars jordbruksföretag, som är helt lagligt och välfungerande, är beläget inom gemenskapen rätt till kompletterande nationellt stöd?
10. Om det i nationell rätt uppställs särskilda regler för avveckling av bolag, är denna lagstiftning relevant med avseende på gemenskapsstöd (och med gemenskapstöd förknippade nationella stöd)?
11. Ska gemenskapslagstiftningen och den nationella lagstiftning som rör den gemensamma jordbrukspolitikens funktion tolkas så, att dessa bestämmelser ska anses utforma ett komplext rättsligt regelverk som ska tolkas enhetligt och som ska fungera enligt identiska principer och på identiska villkor?
12. Ska tillämpningsområdet för artikel 1.4 i rådets förordning (EEG) nr 3508/92 och artikel 10 a i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 tolkas så, att såväl det faktum att jordbruksproducenten ämnar avveckla sin verksamhet i framtiden

som den lagstiftning som därmed blir tillämplig helt saknar betydelse med avseende på stöd?

- (¹) Rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen (EGT L 355, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 46, s. 78).
- (²) Rådets förordning (EG) nr 1259/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens (EGT L 160, s. 113).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 4 mars 2010 —
Frisdranken Industrie Winters BV mot Red Bull GmbH**

(Mål C-119/10)

(2010/C 134/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Frisdranken Industrie Winters BV

Motpart: Red Bull GmbH

Tolkningsfrågor

1. a) Ska enbart "tappning" av förpackningar som är försedda med ett kännetecken [bland annat kännetecknen Bullfighter, Pittbull, Red Horn, senare ändrat till Long Horn och Live Wire] anses utgöra användning i näringsverksamhet av detta kännetecken i den mening som avses i artikel 5 i varumärkesdirektivet (¹), även om tappningen sker i form av tillhandahållande av tjänst för och på uppdrag av någon annan för att särskilja uppdragsgivarens varor?
- b) Gör det för besvarandet av fråga 1.a någon skillnad om det rör sig om intrång i den mening som avses i artikel 5.1 a och 5.1 b?

2. För det fall fråga I. a besvaras jakande, kan användningen av kännetecknet då även förbjudas i Beneluxländerna med stöd av artikel 5 i varumärkesdirektivet om de varor som är försedda med kännetecknet uteslutande är avsedda att exporteras till länder utanför a) Beneluxområdet, eller b) Europeiska unionen, och de inom dessa områden — förutom i det företag där påfyllningen sker — inte kan utnyttjas av allmänheten?
3. För det fall fråga II (a eller b) besvaras jakande, vilket kriterium ska användas för att avgöra huruvida det rör sig om varumärkesintrång: ska som kriterium användas hur en (normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnitts-) konsument i Beneluxländerna respektive i Europeiska unionen — med vilket i de givna omständigheterna endast avses en fiktiv eller abstrakt konsument — uppfattar kännetecknen eller ska ett annat kriterium tillämpas, till exempel hur en konsument i det land till vilken varorna ska exportera uppfattar kännetecknen?

(¹) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

Talan väckt den 5 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-121/10)

(2010/C 134/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik och K. Walkerová)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2009/1017/EU av den 22 december 2009 om beviljande av statligt stöd från Republiken Ungerns myndigheter för förvärv av jordbruksmark mellan den 1 januari 2010 och den 31 december 2013 (¹), och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rådet har genom att anta det omtvistade beslutet satt åt sidan kommissionens beslut, som baserats på förslaget om lämpliga åtgärder i punkt 196 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk samt på att Republiken Ungern förbehållslöst accepterat detta förslag, vilket förpliktar medlemsstaten att upphöra med två existerande stödordningar för köp av jordbruksmark senast den 31 december 2009. Under skenet av exceptionella omständigheter har rådet i själva verket tillåtit Republiken Ungern att bibehålla stödordningarna fram till utgången av 2007 års riktlinjer för jordbruk den 31 december 2013. De omständigheter som rådet gjort gällande ska ligga till grund för beslutet är uppenbarligen inte exceptionella omständigheter av en sådan art som kan motivera beslutet, och ingen hänsyn tas heller till kommissionens beslut i frågan. Till stöd för sin ogiltighetstalan anger kommissionen fyra grunder:

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring anger kommissionen fyra grunder:

- Som första grund anges att rådet inte var behörigt att agera enligt artikel 108.2 tredje stycket FEUF, då stödet det godkände var ett befintligt stöd som Republiken Ungern hade åtagit sig att avskaffa innan slutet av år 2009 när den accepterade kommissionens förslag om lämpliga åtgärder.
- Som andra grund anges att rådet missbrukade sin makt när det satte åt sidan kommissionens beslut om stödåtgärder som Republiken Ungern kunde använda sig av fram till slutet av år 2009, men inte efter detta datum, genom att tillåta att dessa åtgärder fick bibehållas fram till år 2013.
- För det tredje anges att det omtvistade beslutet antagits i strid mot principen om lojalt samarbete, vilken gäller såväl medlemsstater som mellan institutionerna. Genom rådets beslut har Republiken Ungern befriats från sina förpliktelser om samarbete med kommissionen vad gäller de lämpliga åtgärder medlemsstaten accepterat beträffande det befintliga stödet för köp av jordbruksmark, inom ramen för samarbetet i enlighet med artikel 108.1 FEUF.
- Slutligen hävdar kommissionen att rådet gjort en uppenbart oriktig bedömning med avseende på frågan huruvida det förelåg sådana exceptionella omständigheter som motiverade beslutet om att godkänna stödet.

(¹) EUT L 348, s. 55

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 10 mars 2010 — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA mot Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Mål C-126/10)

(2010/C 134/37)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Motpart: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

Intervenant: Ministério Público

Tolkningsfrågor

1. Vilken innebörd och vilket tillämpningsområde har artikel 11.1 a i direktiv 90/434/EEG⁽¹⁾ av den 23 juli 1990, och vilken innebörd har särskilt uttrycken 'godtagbara kommersiella skäl' och 'omstrukturering eller rationalisering av verksamheterna' i de bolag som deltar i de transaktioner som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 90/434/EEG?
2. Är skattemyndighetens bedömning, att det saknades tungt vägande kommersiella skäl som kunde motivera ett bifall till det övertagande bolagets yrkande om att få överta det övertagna bolagets skattemässiga underskott, förenlig med nämnda gemenskapsbestämmelse, vilken bedömning legat till grund för skattemyndighetens slutsats att det övertagande bolaget inte hade något uppenbart kommersiellt intresse av att genomföra fusionen med hänsyn till att det övertagna bolaget inte bedrev verksamhet som holdingbolag och inte innehade andelar, varför det endast skulle komma att överföra stora underskott, trots att fusionen enligt skattemyndigheten ändå kan ha en positiv inverkan på koncernens kostnadsstruktur?

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 20).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulion tis Epikrateias (Grekland) den 11 mars 2010 — Naftiliaki Etaireia Thasou AE mot Ypourgos Emporikis Naftilias

(Mål C-128/10)

(2010/C 134/38)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulion tis Epikrateias (Grekland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Naftiliaki Etaireia Thasou AE

Motpart: Ypourgos Emporikis Naftilias

Tolkningsfrågan

Är det förenligt med bestämmelserna i artiklarna 1, 2 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203), jämförda med principen om frihet att tillhandahålla tjänster, att anta nationella bestämmelser om att skeppsredare får tillhandahålla cabotagetjänster enbart om de i förväg har inhämtat ett administrativt tillstånd därtill, när a) föreskrifterna om tillstånd har till syfte att kontrollera om de färdplaner som en redare har anmält kan genomföras, med hänsyn tagen till förhållandena i en konkret hamn, på ett för fartyget säkert sätt och med iakttagande av god ordning i hamnen, samt att kontrollera om det fartyg som ska användas på rutten kan anlöpa den aktuella hamnen utan problem vid den tidpunkt som redaren har angett som den föredragna tidpunkten för en konkret rutt, utan att det på förhand i en bestämmelse föreskrivs vilka kriterier som myndigheten ska tillämpa för att avgöra dessa frågor, särskilt när flera redare är intresserade av att anlöpa samma hamn vid samma tidpunkt, b) föreskrifterna om tillstånd samtidigt utgör ett medel för att ålägga redarna förpliktelser vid allmän trafik och innebär för detta ändamål följande: i) föreskrifterna gäller utan undantag för samtliga färdrutter till öarna, ii) de ansvariga myndigheterna har vid meddelandet av tillstånd ett mycket stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller åläggandet av förpliktelser vid allmän trafik, utan att det i en bestämmelse i förväg har fastställts vilka kriterier som ska tillämpas vid utövandet av denna skönsmässiga befogenhet, och utan att det i förväg har fastställts vilket innehåll dessa skyldigheter kan ha?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulion tis Epikrateias (Grekland) den 11 mars 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia mot Ypourgos Emporikis

(Mål C-129/10)

(2010/C 134/39)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulion tis Epikrateias (Grekland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Motpart: Ypourgos Emporikis

Tolkningsfrågan

Är det förenligt med bestämmelserna i artiklarna 1 och 2 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203), jämförda med principen om frihet att tillhandahålla tjänster, att anta nationella bestämmelser om att skeppsredare får tillhandahålla cabotagetjänster enbart om de i förväg har inhämtat ett administrativt tillstånd därtill, vilket beviljas enligt föreskrifter som bland annat syftar till att kontrollera om de färdplaner som en redare har anmält kan genomföras, med hänsyn tagen till förhållandena i en konkret hamn, på ett för fartyget säkert sätt och med iakttagande av god ordning i hamnen, samt att kontrollera om det fartyg som ska användas på rutten kan anlöpa den aktuella hamnen utan problem vid den tidpunkt som redaren har angett som den föredragna tidpunkten för en konkret rutt, utan att det på förhand i en bestämmelse föreskrivs vilka kriterier som myndigheten ska tillämpa för att avgöra dessa frågor, särskilt när flera redare är intresserade av att anlöpa samma hamn vid samma tidpunkt?

Talan väckt den 11 mars 2010 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd

(Mål C-130/10)

(2010/C 134/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matic)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 1286/2009 ⁽¹⁾ av den 22 december 2009 om ändring av förordning (EG) nr 881/2002 ⁽²⁾ om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter associerade med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna,
- besluta att verkningarna av rådets förordning (EU) nr 1286/2009 ska bestå till dess att den ersätts,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europaparlamentet anser att rådets förordning (EU) nr 1286/2009 av den 22 december 2009 om ändring av förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter associerade med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna är ogiltig av följande skäl.

- Med tanke på förordningens syfte och innehåll är den korrekta rättsliga grunden artikel 75 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- I andra hand, var villkoren för förfarandet enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte uppfyllda eftersom inget förslag hade behörigen lagts fram och eftersom rådet inte tidigare hade antagit ett beslut i enlighet med kapitel 2 i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen.

Om domstolen ogiltigförklarar den omtvistade förordningen föreslår parlamentet ändå att domstolen utövar sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att verkningarna av den omtvistade förordningen ska bestå i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF till dess att den har ersatts.

⁽¹⁾ EUT L 346, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 139, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien) den 15 mars 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley och 3. Marie Joëlle Armel Halley mot Belgische Staat

(Mål C-132/10)

(2010/C 134/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley och 3. Marie Joëlle Armel Halley

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

Är artikel 137 första stycket punkt 2 i arvsskattelagen (Wetboek Successierechten), jämförd med artikel 111 i samma lag, förenlig med artiklarna 26, 49, 63 och 65 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med tanke på att preskriptionstiden för arvsskatten på registrerade aktier är två år om den faktiska ledningen för bolaget har sitt säte i Belgien men tio år om den inte har sitt säte i Belgien?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte di Appello di Torino (Italien) den 15 mars 2010 — SCF Consorzio Fonografici mot Marco Del Corso

(Mål C-135/10)

(2010/C 134/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte di Appello di Torino (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SCF Consorzio Fonografici

Motpart: Marco Del Corso

Tolkningsfrågor

1. Är Romkonventionen av den 26 oktober 1961 om närstående rättigheter, TRIPs-avtalet (The Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights), WIPO:s (World Intellectual Property Organization) fördrag om framföranden och fonogram (WPPT) direkt tillämpliga i gemenskapens rättsordning?
2. Är de ovannämnda enhetliga internationella rättsakterna även direkt tillämpliga på förhållanden mellan enskilda?
3. Överensstämmer begreppet återgivning för allmänheten i de ovannämnda fördragen med motsvarande gemenskapsrättsliga begrepp i direktiven 92/100/EG ⁽¹⁾ och 2001/29/EG ⁽²⁾, och, om så inte är fallet, vilken rättskälla ska ges företräde?
4. Innebär gratis spridning av fonogram i privata tandläkarmottagningar, i vilka en ekonomisk verksamhet bedrivs i form av utövandet av ett så kallat fritt yrke, där kunderna kan ta del av fonogrammen utan att själva utföra någon handling, överföring till allmänheten av fonogrammen eller att fonogrammen görs tillgängliga för allmänheten i den mening som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2001/29/EG?
5. Har fonogramframställarna rätt till ersättning för denna spridning?

⁽¹⁾ EGT L 346, s. 61.

⁽²⁾ EGT L 167, s. 10.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 17 mars 2010 — Prism Investments BV mot J.A. van der Meer, i sin egenskap av konkursförvaltare för Arilco Holland BV

(Mål C-139/10)

(2010/C 134/43)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Prism Investments BV

Motpart: J.A. van der Meer, i sin egenskap av konkursförvaltare för Arilco Holland BV

Tolkningsfråga

Utgör artikel 45 i Bryssel I-förordningen ⁽¹⁾ hinder för den domstol som prövar en ansökan om ändring av verkställighet enligt artiklarna 43 och 44 i denna förordning att avslå eller upphäva verkställighetsförklaringen på någon annan grund än de grunder som anges i artiklarna 34 och 35 i nämnda förordning, som åberopas mot verkställigheten av det avgörande som har förklarats verkställbart och som uppkommit efter att detta avgörande meddelades, såsom exempelvis grunden att avgörandet redan har efterkommit?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av dommar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 23 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione (Italien)) — Latex srl mot Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze

(Mål C-316/08) ⁽¹⁾

(2010/C 134/44)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på första avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 260, 11.10.2008.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italien)) — Telecom Italia SpA mot Region autonoma della Sardegna, ytterligare deltagare i rättegången bland annat Space SpA och Passamonti Srl

(Mål C-290/09) ⁽¹⁾

(2010/C 134/45)

Rättegångsspråk: Italienska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 233 26.09.2009

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 10 februari 2010 — Mineralbrunnen Rhrön-Sprudel Egon Schindel GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Schwarzbräu GmbH

(Förenade målen C-364/09 och C-365/09 P) ⁽¹⁾

(2010/C 134/46)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målen.

⁽¹⁾ EUT C 267, 7.11.2009

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 19 mars 2010 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-50/05) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande vid en gemenskapsinstitution — Tillhandahållande av datortjänster avseende telematiska system för att kontrollera förflyttandet av punktskattepliktiga varor — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Talan om ogiltigförklaring — Anbudsgivande konsortium — Upptagande till sakprövning — Principerna om likabehandling av anbudsgivare samt insyn och öppenhet — Tilldelningskriterier — Principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning)

(2010/C 134/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Piroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis av L. Parpala och K. Kańska, därefter av L. Parpala och E. Manhaeve, och slutligen av L. Parpala, E. Manhaeve och M. Wilderspin)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut Europeiska gemenskapernas kommission antog den 18 november 2004 om att förkasta det anbud konsortiet, bestående av sökanden och ett annat företag, avgett i en anbudsinförda avseende tillhandahållande av datortjänster för specificering, utveckling, underhåll och stöd för telematiska system för att kontrollera förflyttandet av punktskattepliktiga varor inom Europeiska gemenskapen i enlighet med reglerna för punktskatteuppskov och att tilldela kontraktet till en annan anbudsgivare.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Piroforikis kai Tilematikis AE ska bära sin rättegångskostnad samt ersätta kommissionens rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 106, 30.4.2005.

Tribunalens dom av den 19 mars 2010 — Bruno Gollnisch mot Europaparlamentet

(Mål T-42/06) ⁽¹⁾

(Privilegier och immuniteter — Ledamot av Europaparlamentet — Beslut om att inte skydda privilegier och immuniteter — Talan om ogiltigförklaring — Intresset av att få saken prövad har bortfallit — Anledning saknas att döma i målet — Skadeståndstalan — Kritik av Europaparlamentets agerande — Kvalificerat åsidosättande av en bestämmelse genom vilken enskilda tillerkänns rättigheter — Orsakssamband)

(2010/C 134/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bruno Gollnisch (Limonest, Frankrike) (ombud: advokaterna W. de Saint Just och G. Dubois)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: H. Kruck, C. Karamarcos och A. Padowska, därefter av H. Kruck, D. Moore och A. Padowska)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 13 december 2005 att inte skydda Bruno Gollnisch immunitet och privilegier, dels om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av detta beslut.

Domslut

1. Det är inte längre nödvändigt att döma med anledning av yrkandet om ogiltigförklaring.
2. Talan om skadestånd ogillas.
3. Europaparlamentet ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta två tredjedelar av Bruno Gollnisch rättegångskostnader, inbegripet de kostnader som kan hänföras till förfarandet om interimistiska åtgärder.

4. Bruno Gollnisch ska bära en tredjedel av sina rättegångskostnader, inbegripet de kostnader som kan hänföras till förfarandet för interimistiska åtgärder.

(¹) EUT C 86 av den 8.4.2006.

Tribunalens dom av den 19 mars 2010 — Bianchi mot ETF

(Mål T-338/07 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Tillfällig anställning — Beslut att inte förlänga anställningsavtalet — Artikel 47 b i anställningsvillkoren)

(2010/C 134/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Irène Bianchi (Turin, Italien) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Övrig part i målet: Europeiska utbildningsstiftelsen (ETF) (Turin, Italien) (ombud: M. Dunbar, biträdd av advokaten G. Vander-sanden, därefter av advokaten L. Levi)

Saken

Överklagande av den dom Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 28 juni 2007 i mål F-38/06, Bianchi mot ETF (REGP 2007, s. I-0000), samt yrkande om ogiltigförklaring av denna dom.

Domslut

1. Överklagandet avslås.
2. Irène Bianchi ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Europeiska utbildningsstiftelsen (ETF) vid denna instans.

(¹) EUT C 269, 10.11.2007.

Förstainstansrättens dom av den 19 mars 2010 — Mirto Corporación Empresarial mot harmoniseringsbyrån Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Mål T-427/07) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket Mirtillino — Tidigare gemenskapsordmärket MIRTO — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 134/50)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Mirto Corporación Empresarial, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten E. Armijo Chávarri)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: Ó. Mondéjar Ortuño)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Maglificio Barbara Srl (Busto Arsizio, Italien)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 20 augusti 2009 (ärende R 875/2006-2) om ett invändningsförfarande mellan Creaciones Mirto SA och Maglificio Barbara Srl.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Mirto Corporación Empresarial, SL, ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 22 av den 26.1.2008.

Tribunalens dom av den 25 mars 2010 — Société des produits Nestlé SA mot harmoniseringsbyrån — Master Beverage Industries (Golden Eagle och Golden Eagle Deluxe)

(förenade målen T-5/08–T-7/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärken av figurmärkena Golden Eagle och Golden Eagle Deluxe — Äldre internationella och nationella figurmärken som föreställer en mugg och kaffebönor — Relativt registreringshinder — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 134/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ombud: A. von Mühlendahl, advokat)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: R. Pethke)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ombud: N. Clarembeaux, D. Vervaeet och P. Maeyaert, advokater)

Saken

Talan mot tre beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 1 oktober 2007 (ärende R 563/2006-2, R 568/2006-2 och R 1312/2006-2) om invändningsförfaranden mellan Société des produits Nestlé SA och Master Beverage Industries Pte Ltd.

Domslut

1. De beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 1 oktober 2007 (ärendena R 563/2006-2, R 568/2006-2 och R 1312/2006-2) ogiltigförklaras.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Harmoniseringsbyrån och Master Beverage Industries Pte Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaden för Société des produits Nestlé SA.

⁽¹⁾ EUT C 64, 8.3.2008.

Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — 2nine mot harmoniseringsbyrån — Pacific Sunwear of California (nollie)

(Mål T-363/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket nollie — Äldre nationella och internationella ordmärkena NOLI — Relativa registreringshinder — Varuslagslikhet föreligger inte — Förväxlingsrisk föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Artikel 74.1 i förordning nr 40/94 (nu artikel 76.1 i förordning nr 207/2009))

(2010/C 134/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: 2nine Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Palmer, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Kalifornien, Förenade staterna)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 16 juni 2008 (ärende R 1591/2007-2) avseende ett invändningsförfarande mellan 2nine Ltd och Pacific Sunwear of California, Inc.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. 2nine Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — 2nine mot harmoniseringsbyrån — Pacific Sunwear of California (nollie)

(Mål T-364/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket nollie — Äldre nationella och internationella ordmärkena NOLI — Relativa registreringshinder — Varuslagslikhet föreligger inte — Förväxlingsrisk föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) — Artikel 74.1 i förordning nr 40/94 (nu artikel 76.1 i förordning nr 207/2009))

(2010/C 134/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: 2nine Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Palmer, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Harmoniseringsbyrån) (ombud: D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Pacific Sunwear of California, Inc (Anaheim, Kalifornien, Förenta staterna)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 16 juni 2008 (ärende R 1591/2007-2) avseende ett invändningsförfarande mellan 2nine Ltd och Pacific Sunwear of California, Inc.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. 2nine Ltd ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Harmoniseringsbyrån)

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — Inter-Nett 2000 mot harmoniseringsbyrån — Unión de Agricultores (HUNAGRO)

(Mål T-423/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket HUNAGRO — Det äldre figurmärket UNIAGRO — Delvist avslag på registreringsansökan — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b och artikel 12 a och b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b och artikel 12 a och b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 134/54)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) (Mór, Ungern) (ombud: advokaten E. Petruska)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis P. Sipos, därefter P. Sipos och O. Montalto)

Motpart vid överklagandenämnden: Unión de Agricultores, SA (El Ejido, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 22 juli 2008 (ärende R 71/2008-2) om ett invändningsförfarande mellan Unión de Agricultores, SA och Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 313, 6.12.2008.

Tribunalens dom av den 26 mars 2010 — Proges mot kommissionen

(Mål T-577/08) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Gemenskapsförfarande vid anbudsinfordran — Program för modellering av marknävändning — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till sakprövning — Tilldelningskriterier)

(2010/C 134/55)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Proges — Progetti di sviluppo Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaten M. Falchetta)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: N. Bambara och E. Manhaeve, ombud, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 oktober 2008 att förkasta sökandens anbud inom ramen för ett upphandlingsförfarande avseende modellering av marknävändning samt ersättning för den skada sökanden har lidit

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Proges — Progetti di sviluppo srl ska bära sin egen rättegångskostnad samt ersätta kommissionens rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 44, 21.2.2009

Tribunalens dom av den 24 mars 2010 — Eliza mot harmoniseringsbyrån — Went Computing Consultancy Group (eliza)

(Mål T-130/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärke innehållande ordet eliza — Äldre gemenskapsordmärket ELISE — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Avslag på registreringsansökan — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 134/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Eliza Corporation (Beverly, Förenta staterna) (ombud: advokaten R. Köbbing)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som intervenerat vid förstainstansrätten: Went Computing Consultancy Group BV (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaten A. Meijboom)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 28 juli 2008 (ärende R 1244/2008-4) om ett invändningsförfarande mellan Went Computing Consultancy Group BV och Eliza Corp.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Eliza Corporation ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som har förorsakats av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Went Computing Consultancy Group BV.

⁽¹⁾ EUT C 153, 4.7.2009.

Tribunalens beslut av den 3 mars 2010 — MarketTools mot harmoniseringsbyrån — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG)

(Mål T-105/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2010/C 134/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: MarketTools, Inc. (San Francisco, Förenta staterna) (ombud: advokaterna W. von der Osten-Sacken, A. González Hähnlein, O. Günzel och A. Wenninger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: inledningsvis S. Laitinen, därefter G. Schneider och D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Optimus-Telecomunicações, SA (Maia, Portugal) (ombud: advokaterna T. Colaço Dias och J. Conceição Pimenta)

Saken

Talan väckt mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 25 januari 2007 (ärende R 253/2006-2) om ett invändningsförfarande mellan Optimus-Telecomunicações, SA och MarketTools, Inc.

Avgörande

1. *Det finns inte längre anledning att döma i målet.*
2. *Sökanden ska bära sina rättegångskostnader och ersätta svarandens rättegångskostnader.*
3. *Intervenienten ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 129, 9.6.2007.

Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Eriksen mot kommissionen

(Mål T-516/08) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan — Följder för folkhälsan av atomolyckan i Thule (Grönland) — Direktiv 96/29/Euratom — Kommissionen har inte vidtagit åtgärder mot en medlemsstat — Upppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2010/C 134/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Danmark) (ombud: advokaten I. Anderson)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. White och M. Patakia)

Saken

Talan om skadestånd för den skada sökanden har lidit till följd av att kommissionen enligt sökanden inte har vidtagit nödvändiga åtgärder mot Konungariket Danmark för förmå denna medlemsstat att anta lagar och administrativa bestämmelser för medlemsstaten ska uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, s. 1), och att tillämpa dessa bestämmelser på arbetare som var inblandade i atomolyckan i Thule (Grönland).

Avgörande

1. *Talan ogillas.*
2. *Heinz Helmuth Eriksen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 44, 21.2.2009.

Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Lind mot kommissionen(Mål T-5/09) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan — Konsekvenserna för folkhälsan av kärnvapenolyckan i Thule (Grönland) — Direktiv 96/29/Euratom — Kommissionen har inte vidtagit åtgärder mot en medlemsstat — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2010/C 134/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Brigit Lind (Greve, Danmark) (ombud: advokaten I. Anderson)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. White och M. Patakia)

Saken

Skadeståndstalan avseende ersättning för skada till följd av kommissionens påstådda underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att förplikta Konungariket Danmark att anta lagar och andra författningar för att rätta sig efter rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, s. 1) och att tillämpa dessa bestämmelser för arbetstagare som var inblandade i kärnvapenolyckan i Thule (Grönland)

Avgörande

1. Talan ogillas.

2. Brigit Lind ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 69, 21.3.2009.

Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Hansen mot kommissionen(Mål T-6/09) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan — Följder för folkhälsan av kärnkraftsolyckan i Thule (Grönland) — Direktiv 96/29/Euratom — Underlåtenhet av kommissionen att vidta åtgärder mot en medlemsstat — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2010/C 134/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bent Hansen (Aarslev, Danmark) (ombud: advokaten I. Anderson)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. White och M. Patakia)

Saken

Skadeståndstalan genom vilken det yrkas ersättning för den skada som ska ha lidits på grund av att kommissionen inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att förmå Konungariket Danmark att anta de lagar och andra författningar som krävs för att nämnda stat ska kunna följa rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, s. 1), och att tillämpa dessa författningar på de arbetstagare som har varit inblandade i kärnkraftsolyckan i Thule (Grönland)

Avgörande

1. Talan ogillas

2. Bent Hansen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 69, 21.3.2009.

Tribunalens beslut av den 8 mars 2010 — Maxcom mot harmoniseringsbyrån — Maxdata Computer (maxcom)(Mål T-155/09) ⁽¹⁾**(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)**

(2010/C 134/61)

Rättegångsspråk: polska

Parter*Sökande:* Maxcom sp. z o.o. (Tychy, Polen) (ombud: advokaten P. Kral)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Schimaneck-Walicka)*Motpart vid överklagandenämnden:* Maxdata Computer GmbH & Co. KG (Marl, Tyskland)**Saken**

Talan mot harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnds beslut av den 30 januari 2009 (ärende R 1019/2008-2) om ett invändningsförfarande mellan Maxdata Computer GmbH & Co KG och Maxcom Sp. z o.o.

Domslut

1. *Det finns inte längre anledning att döma i målet.*
2. *Maxcom Sp. z o. o. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta harmoniseringsbyråns rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 153, 4.7.2009.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 mars 2010 — SNF mot Echa

(Mål T-1/10 R)

(Interimistiskt förfarande — Identifiering av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter — Begäran om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder)

(2010/C 134/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Frankrike) (ombud: K. Van Maldegem och R. Cana, advokater, samt P. Sellar, solicitor)*Svarande:* Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) (ombud: M. Heikkilä och W. Broere)**Saken**

Begäran om uppskov med verkställigheten av beslutet att identifiera akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, vilket fattades av Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) den 7 december 2009 i enlighet med artikel 59 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1)

Avgörande

1. *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
2. *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 mars 2010 — Sviluppo Globale mot kommissionen

(Mål T-6/10 R)

(Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsförfarande — Förkastande av ett anbud — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder — En förlorad möjlighet — Allvarlig och irreparabel skada föreligger inte — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2010/C 134/63)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Sviluppo Globale GEIE (Rom, Italien) (ombud: advokaterna F. Sciaudone, R. Sciaudone och A. Neri)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Costa de Oliveira, F. Erlbacher och P. Manzini)

Saken

Ansökan om interimistiska åtgärder avseende anbudsförfarandet EuropeAid/127843/D/SER/KOS om stöd till tull- och skattemyndigheter i Kosovo

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.

2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 mars 2010 — Alisei mot kommissionen

(Mål T-16/10 R)

(Interimistiskt förfarande — Program avseende upprättandet av en "livsmedelsmekanism" för utvecklingsländer — Ansökningssomgång avseende bidrag — Avslag på ansökan om bidrag — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Berättigat intresse av uppskov saknas — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)

(2010/C 134/64)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Alisei (Rom, Italien) (ombud: advokaterna F. Sciaudone, R. Sciaudone och A. Neri)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Prete och P. van Nuffel)

Saken

Ansökan om interimistiska åtgärder avseende vilka bidragsansökningar som ska beviljas inom ramen för det selektiva ansökningförfarandet "Snabbinsatsmekanismen för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna" (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi).

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.

2. Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Talan väckt den 3 mars 2010 — Tyskland mot kommissionen

(Mål T-104/10)

(2010/C 134/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och advokaten C. von Donat)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2009) 10561 av den 18 december 2009 om nedsättning av det bidrag som beviljats från den Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) enligt kommissionens beslut K(95) 2529 av den 27 november 1995 och senast genom beslut K(1999) 3557 av den 15 november 1999 för RESIDER-II-programmet i Saarland (1994–1999) i Förbundsrepubliken Tyskland och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommission har i det omtvistade beslutet nedsatt det sammanlagda bidrag som Eruf beviljat gemenskapsinitiativet RESIDER II SAARLAND (1994–1999) i Förbundsrepubliken Tyskland.

Sökanden har anfört fyra grunder till stöd för sin talan.

Sökanden gör i den första grunden gällande att det inte finns något rättsligt stöd för beslutet att använda schablonberäkningar och extrapoleringar från finansiella korrigeringar vad avser stödperioden 1994–1999.

Sökanden gör i den andra grunden gällande att artikel 24.2 i förordning (EEG) nr 4253/88 ⁽¹⁾ om villkoren för nedsättning inte var uppfyllda. Sökanden menar särskilt att kommissionen har använt begreppet "överträdelse" på ett felaktigt sätt. Vidare har kommissionen inte visat att de behöriga nationella myndigheterna har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 23 i förordning nr 4253/88. Det kan inte vara fråga om systematiska överträdelser, eftersom det inte tillräckligt klart anges vilka förvaltnings- och kontrollsystem som avses. Påståendet om systematiska fel i förvaltningen och kontrollen bygger enligt sökanden dessutom på felaktiga uppgifter. Sökanden gör även gällande att viktiga faktiska omständigheter har felbedömts.

Sökanden gör som tredje grund alternativt gällande att nedsättningarna i det omtvistade beslutet är oproportionerliga. Sökanden hävdar i detta sammanhang att kommissionen inte har använt sig av sitt utrymme för eget skön enligt artikel 24.2 i

förordning nr 4253/88. Vidare är de schablonmässiga beräknade korrigeringarna mer omfattande än vad som krävs med hänsyn till (de potentiella) riskerna för gemenskapens budget. Enligt sökanden har korrigeringsprocenten vidare kumulerats utan att resultatet i det enskilda fallet har överprövats med tillämpning av proportionalitetsprincipen. Sökanden anser vidare att extrapoleringen är oproportionerlig, eftersom olikartade specifika fel inte får sammanföras till en heterogen helhet.

Sökanden gör i sin fjärde grund gällande att det omtvistade beslutet inte är tillräckligt motiverat. Sökanden hävdar att det inte går att härleda på vilka grunder nedsättningarnas storlek har beräknats i det omtvistade beslutet. Vidare kan kommissionen inte anses ha beaktat de tyska myndigheternas uppgifter i tillräcklig grad. Kommissionen har dessutom inte beaktat de erkända bristerna i den externa revisionen av projekten när den fastställt ansvaret.

Sökanden gör i sin femte grund gällande att svaranden har åsidosatt samarbetsprincipen genom att numera grunda sig på "instruktioner om stödberättigande" som upprättats först under pågående stödperiod. Vidare gör kommissionen i det omtvistade beslutet gällande att det förekommer systematiska fel i förvaltnings- och kontrollsystemen, trots att den under stödperioden fastställt att dessa fungerar väl.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 3 mars 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne mot harmoniseringsbyrån — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)

(Mål T-107/10)

(2010/C 134/66)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Procter & Gambl Manufacturing Cologne (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten K. Sandberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Natura Csométicos SA (Itaperica da Serra, Brasilien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av den andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 23 november 2009 i ärende R 1558/2008-2,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta kostnaderna för förfarandet vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "NATURAVIVA" för varor och tjänster i klasserna 3, 5 och 44

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Tyska registreringar av varumärket "VIVA" för varor i klass, gemenskapsregistrering av varumärket "VIVA" för varor i klass 3

Invändningsenhetens beslut: Avslag på ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke

Överklagandenämndens beslut: Bifall på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden gjorde fel när den fann att det inte förelåg någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena.

Talan väckt den 5 mars 2010 — Luxemburg mot kommissionen

(Mål T-109/10)

(2010/C 134/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz och advokaten P. Kinsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån som det är tillämpligt på Storhertigdömet Luxemburg, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring, i den mån det är tillämpligt på Storhertigdömet Luxemburg, av kommissionens beslut K(2009) 10712 av den 23 december 2009 om nedsättning av det stöd som beviljats inom ramen för programmet för gemenskapsinitiativet Interreg II/C "Översvämning Rhen-Maas" i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) på grundval av kommissionens beslut K(97) 3742 av den 18 december 1997 (ERUF nr 970010008).

Sökanden har anfört två grunder till stöd för sin talan.

Som första grund har sökanden gjort gällande att för det fall talan om ogiltigförklaring, vilka väckts av de nederländska och tyska myndigheterna, bifalles, ska Storhertigdömet Luxemburg således dra fördel därav. Om tribunalen finner att felaktigheterna eller bristerna vid genomförandet av det aktuella programmet i Nederländerna och Tyskland, vilka påstås ha begåtts systematiskt, och vilka kommissionen trodde sig ha upptäckt vid sin granskning, inte föreligger i verkligheten, är de skäl som angetts till stöd för beslutet, och därmed även den linjära finansiella korrigering som tillämpats på de projekt som genomförts i Luxemburg, ogrundade.

Talans andra grund avser att det är rättsstridigt att låta en finansiell korrigerings, som eventuellt endast kan gälla andra medlemsstater, omfatta Storhertigdömet Luxemburg. Genomförandet av programmet i Storhertigdömet Luxemburg har skett utan några konstigheter. Den omständigheten att Luxemburg sade ja till att delta i ett projekt tillsammans med Tyskland, Belgien, Frankrike och Nederländerna rättfärdigar inte att Luxemburg får lida av de negativa verkningarna av den finansiella korrigeringen av sina egna projekt. Dessa felaktigheter eller brister borde nämligen ha upptäckts vid granskningen av de nederländska och de tyska projekten, och består nästan uteslutande i ett påstått åsidosättande av bestämmelserna om förfarandet vid offentlig upphandling. Trots att det är fråga om ett deltagande i ett program tillsammans med fem andra medlemsstater, är de nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ensamt ansvariga för förfarandet vid offentlig upphandling.

Talan väckt den 8 mars 2010 — Insula mot kommissionen

(Mål T-110/10)

(2010/C 134/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paris, Frankrike) (ombud: J.-D. Simonet och P. Marsal, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- fastställa att kommissionens begäran om återbetalning av beloppet 84 120 euro är ogrundad och till följd därav förplikta kommissionen att utfärda en kreditnota på 84 120 euro,
- besluta att målet ska förenas med mål T-366/09 vad gäller det skriftliga och muntliga förfarandet, eftersom dessa mål är konnexa,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I förevarande talan, som väckts med stöd av en skiljedomsklausul, har sökanden yrkat att tribunalen ska fastställa att debetno-

tan av den 28 januari 2010, genom vilken kommissionen, till följd av en revisionsrapport från OLAF, har krävt återbetalning av förskott som betalats ut till sökanden, är oförenliga med bestämmelserna i kontraktet EL HIERRO (NNE5/2001/950) som har ingåtts i samband med ett särskilt ramprogram för forskning, teknologisk utveckling och framvisning på området energi, miljö och hållbar utveckling.

Sökanden har åberopat två grunder.

Genom sin första grund har sökanden bestritt att den fordran som kommissionen gjorde gällande efter revisionen år 2005 kan utkrävas.

Genom sin andra grund har sökanden hävdade att kommissionen, genom att utfärda en ny kreditnota, åsidosatte sina kontraktsförpliktelser, enligt vilka det sex år efter det att den sista utbetalningen gjordes till Insula och utan något tillkännagivande från kommissionens sida inom den frist som föreskrivs i avtalet, inte var möjligt för kommissionen att begära ytterligare bestyrkande handlingar.

Talan väckt den 8 mars 2010 — Tyskland mot kommissionen

(Mål T-114/10)

(2010/C 134/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller, C. Blaschke och advokaten U. Karpenstein)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2009) 10712 av den 23 december 2009 om nedsättning av det finansiella stöd som beviljats av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till förmån för programmet för tillfälligt högvattenskydd Rhen-Maas inom ramen för gemenskapsinitiativet IC Interreg II/C i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna i enlighet med kommissionens beslut K(97) 3742 av den 18 december 1997 (ERUF nr 970010008), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det bestridda beslutet har kommissionen nedsatt det finansiella stöd som beviljats av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) mellan tiden från den 1 januari 1994 till den 31 december 1999 för programmet för tillfälligt högvattenskydd Rhen-Maas inom ramarna för gemenskapsinitiativet IC Interreg II/C i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna.

Till stöd för sin talan lägger sökanden fram tre grunder.

Som första grund anger sökanden att villkoren i artikel 24.2 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 ⁽¹⁾ om finansiell korrigering inte är uppfyllda. Enligt sökandens uppfattning ger inte dessa bestämmelser kommissionen behörighet att vidta finansiell korrigering för förvaltningsfel eller förmodade bristfälliga förvaltnings- och kontrollsystem. Vidare hävdas att även under den omständigheten att förvaltningsfel eller förmodade bristfälliga förvaltnings- och kontrollsystem omfattades av artikel 24 i förordning nr 4253/88 skulle en finansiell korrigering ändå inte kunnat komma i fråga. För det första kan finansiella korrigeringar rättfärdigas först när de "oegentligheter" som kommissionen påtalar har eller har haft en negativ inverkan på unionens budget. Enligt sökanden är detta inte fallet vad gäller de åtgärder som kritiserats av kommissionen. För det andra hävdar sökanden att det i sak inte finns något brott mot gemenskapsrätten i flera av de påtalade projekten.

Som andra grund görs gällande att kommissionen inte har befogenhet att använda sig av schablonbelopp eller extrapolering vid finansiell korrigering enligt förordning nr 4253/88. Sökanden hävdar i detta avseende att den klara ordalydelsen i artikel 24 i förordning knyter an till konkreta fall och numrerade belopp.

Inom ramen för den tredje grunden anmärker sökanden på åsidosättandet av proportionalitetsprincipen samt att det är otillbörligt att låta en statsövergripande extrapolering leda till att en medlemsstat tvingas ansvara för de fel en annan medlemsstat begått.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 8 mars 2010 — Tyskland mot kommissionen

(Mål T-116/10)

(2010/C 134/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och advokaten U. Karpenstein)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2009) 10675 av den 23 december 2009 om minskning av det stöd som kommissionen enligt beslut K(97) 1120 beviljat från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) för Mål 2-programmet Nordrhein-Westfalen (1997-1999) i Förbundsrepubliken Tyskland,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet minskade kommissionen det stöd som kommissionen beviljat från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) för Mål 2-programmet Nordrhein-Westfalen (1997-1999) i Förbundsrepubliken Tyskland.

Till stöd för talan har sökanden anfört fyra grunder.

I den första grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen har gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Sökanden anser att kommissionen har tillämpat felaktiga belopp vid beräkningen av den felprocent som lagts till grund för beslutet.

I den andra grunden görs gällande att villkoren i artikel 24.2 i förordning (EEG) nr 4253/88 ⁽¹⁾ för att göra en finansiell korrigering inte är uppfyllda. Enligt sökanden är kommissionen enligt denna bestämmelse inte behörig att göra en finansiell korrigering på grund av administrativa felaktigheter eller påstådda brister i förvaltnings- och kontrollsystem. Vidare görs gällande en finansiell korrigering inte heller får ske på övriga grunder i den omfattning som kommissionen tillämpat. För det

första kan "oegentligheter", såsom kommissionen i detta fall har anmärkt på, endast läggas till grund för en finansiell korrigering när de har eller skulle ha haft en negativ inverkan på unionens budget. Detta var enligt sökanden inte fallet beträffande de av kommissionen kritiserade beteendena. För det andra har sökanden gjort gällande att beträffande flera av de angripna projekten — även i sak — inte förelåg något åsidosättande av gemenskapsrätten.

I den tredje grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen inte var behörig att göra schablonmässiga och extrapolerade finansiella korrigeringar enligt förordning nr 4253/88. Sökanden har härvid hävdad att det framgår av den klara ordalydelsen i artikel 24 i denna förordning att den avser konkreta fall och beräkningsbara belopp.

I den sista grunden har sökanden gjort gällande att även om antar att schablonmässiga och extrapolerade finansiella korrigeringar är tillåtna, är dessa korrigeringar i förevarande fall rättsstridiga. Sökanden anser i detta hänseende dels att kommissionen inte har visat att de kritiserade beteendena är "inneboende i systemet", och dels att de schablonmässiga finansiella korrigeringarna inte uppfyller kraven enligt proportionalitetsprincipen.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 8 mars 2010 — ClientEarth m.fl. mot kommissionen

(Mål T-120/10)

(2010/C 134/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ClientEarth (London, Förenade kungariket), Transport & Environment (Bryssel, Belgien), European Environmental Bureau (Bryssel, Belgien) och BirdLife International (Bryssel, Belgien) (ombud: S. Hockman QC, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att svaranden har åsidosatt förordning (EG) nr 1049/2001 (¹) och förordning (EG) nr 1367/2006 (²),

- fastställa att skälen för att vägra tillgång till en handling enligt artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 ska anges i ett skriftligt svar under den föreskrivna tidsfristen för det administrativa förfarandet med två steg, och att dessa skäl annars inte kan åberopas, och att skälen i övrigt inte ska omfattas av domstolens prövning,

- ogiltigförklara det angripna beslutet av den 9 februari 2010 (SG.E3/MM/psi-Ares(2010)70321) i vilket kommissionen förklarade att den inte avsåg att lämna ut vissa handlingar innehållande miljöinformation,

- förplikta svaranden att i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1049/2001 omgående, och utan strykningar av delar av handlingarna, ge sökandena tillgång till alla begärda handlingar som identifierats vid kommissionen prövning av ansökan av den 15 oktober 2009 och den bekräftande ansökan av den 17 december 2009 och alla handlingar som uppkommit under denna bedömning, och

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet intervenerande parts rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökandena att kommissionens beslut av den 9 februari 2010 ogiltigförklaras enligt artikel 263 FEUF. Kommissionen förklarade i beslutet sin avsikt att inte lämna ut vissa handlingar innehållande miljöinformation om växthusgasutsläppen till följd av biodrivmedelsproduktion, som kommissionen utarbetat och/eller använt enligt direktiv 2009/28/EG. (³)

Till stöd för sin talan har sökandena gjort gällande följande grunder.

I första hand har sökandena gjort gällande att artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 har åsidosatts eftersom handlingar inte har lämnats ut i tid eller att skäl inte har angetts för att inte lämna ut dem. Svaranden avsåg delvis ansökningen: fyra handlingar utlämnades men ungefär tvåhundra handlingar utlämnades inte. Sökandena har bestritt grunderna för denna vägran. Kommissionen vägrade den 9 februari 2010, samma dag som den tidsfrist som föreskrivs i förordningen gick ut, att lämna ut de återstående handlingarna eller att ange några giltiga skäl för att inte utlämna dem.

I andra hand har sökanden gjort gällande att artiklarna 7.1 och 8.1 i förordning (EG) nr 1049/2001 har åsidosatts eftersom kommissionen inte har angett utförliga skäl för varje handling den har vägrat att utlämna. För att handlingar ska anses omfattas av undantagsregeln avseende utlämning ska utförliga skäl för varje handling som inte utlämnas inom den föreskrivna tidsfristen anges i ett skriftligt svar. Kommissionen vägrade den 9 februari 2010, samma dag som den tidsfrist som föreskrivs i förordningen gick ut, att lämna ut de återstående handlingarna och angav inte några utförliga skäl för att inte lämna ut dem vilket krävs enligt förordningen och rättspraxis.

Vidare har sökanden gjort gällande att artikel 4 i förordning (EG) nr 1049/2001 har åsidosatts eftersom någon konkret och individuell bedömning av varje handling innehåll inte har gjorts. Kommissionen ska göra en konkret och individuell bedömning av varje handling innehåll för att avgöra om handlingen eller en del av handlingen är undantag från den allmänna regeln om att alla handlingar ska göras tillgängliga. Kommissionen medgav den 9 februari 2010, samma dag som den tidsfrist som föreskrivs i förordningen gick ut, att någon bedömning inte hade gjorts för de begärda handlingarna och, i den mån som någon bedömning gjorts, så hade den inte gjorts tillgänglig för sökandena.

Sökanden har dessutom gjort gällande att artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 och artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1367/2006 har åsidosatts, eftersom undantaget enligt artikel 4.3 har tillämpats på ett rättstridigt sätt. Kommissionen gjorde ursprungligen gällande att undantaget enligt artikel 4.3 skulle tillämpas på ungefär tvåhundra handlingar. Kommissionen lämnade inte ut handlingarna den 9 februari 2010, samma dag som den tidsfrist som föreskrivs i förordningen gick ut. För att kunna göra gällande undantagsregeln i artikel 4.3 ska kommissionen visa att handlingarna eller informationen i handlingarna allvarligt skulle undergräva kommissionens beslutsförfarande. Sökandena har gjort gällande att handlingarna, innehållande miljöinformation om utsläpp i miljön inte skulle allvarligt undergräva kommissionens beslutsförfarande och, i den mån som någon handling eller information kunde omfattas av undantaget, förelåg det ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

Sökandena har på samma gång gjort gällande att artikel 4.6 i förordning (EG) nr 1049/2001 har åsidosatts eftersom de delar av handlingarna som inte omfattas av undantaget inte har lämnats ut. När kommissionen vägrar att lämna ut de begärda handlingarna så måste den, om möjligt, beakta möjligheten att utlämna de delar som bedöms utgöra undantag och lämna ut de delar som inte omfattas av undantaget. Sökandena har gjort gällande att kommissionen inte har beaktat eller använt sig av denna möjlighet och kommissionen har följaktligen underlåtit att lämna ut information eller delar av handlingar som i annat fall skulle ha lämnats ut.

Slutligen har sökandena gjort gällande att svaranden har åsidosatt artikel 4.7 i förordning (EG) nr 1049/2001, eftersom den tid som undantaget enligt artikel 4.3 ska tillämpas inte har angetts. När kommissionen vägrar att lämna ut de begärda handlingarna eller delar av handlingarna ska den ange den tid som undantaget ska tillämpas. Sökandena har hävdats att kommissionen inte har beaktat och angett under vilken tid sådana undantag som annars skulle vara befogade skulle tillämpas.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT 2001 L 145, s. 43).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ.
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG.

Talan väckt den 11 mars 2010 — Conte m.fl. mot rådet

(Mål T-121/10)

(2010/C 134/72)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Giovanni Conte (Pomezia, Italien), Casa del Pescatore Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Italien), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Italien), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Italien), Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Italien) (ombud: advokaterna P. Cavasola, G. Micucci och V. Cannizzaro)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara den angripna förordningen,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan i förevarande mål riktar sig mot rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006.

Sökandena i förevarande mål är aktörer i fiskerisektorn och omfattas av de skyldigheter som följer av bestämmelserna i den angripna förordningen.

De anför följande grunder till stöd för sin talan:

1. Artiklarna 9.2, 9.3, 10.1 och 10.2 i den angripna förordningen ska ogiltigförklaras, i den mån det i dessa bestämmelser föreskrivs att fiskefartyg överstigande 15 meter ovillkorligen måste utrustas med ett dubbelt kontrollsystem: dels ett satellitbaserat kontrollsystem enligt artikel 9, dels systemet för automatisk identifiering. Dessa är två olika kontrollsystem med i princip samma funktioner. En sådan skyldighet är inte motiverad. Dessutom strider den mot proportionalitetsprincipen, eftersom åtgärden inte är nödvändig och ändamålsenlig. Skyldigheten att utrusta fartygen med ett dubbelt kontrollsystem medför dessutom en ekonomisk börda för sökandena som inte följer av något rimligt krav.
2. Artiklarna 15 och 17 i den angripna förordningen ska ogiltigförklaras, i den mån det i dessa bestämmelser föreskrivs en skyldighet för fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer att översända vissa uppgifter varje dag, under alla förhållanden innan fartyget anlöper hamnen eller till och med fyra timmar innan dess. Enligt sökandena är en sådan skyldighet orimlig, oproporionerlig och till och med omöjlig att uppfylla. Framför allt för fiskefartyg som ägnar sig åt småskaligt fiske i zoner belägna inom få timmars avstånd från hamnen, är det omöjligt att uppfylla nämnda skyldighet utan att stanna fartyget utanför hamnen i väntan på att fristerna ska löpa ut.
3. Bestämmelserna om övervakning och inspektioner ska ogiltigförklaras, i den mån det i den angripna förordningen föreskrivs en ovillkorlig skyldighet att ge tillträde till fartyget liksom filer och elektroniska handlingar samt att tillåta inspektioner och utfrågningar som sköts av tjänstemän som inte har något tillstånd därtill från någon rättslig myndighet och som inte är underställda någon kontroll från kriminalpolisens sida. Detta innebär ett åsidosättande av rätten till integritet, rätten till privatliv och rätten till försvar i dess olika former. Förutom att en sådan kontroll strider mot nämnda rättigheter leder den, på grund av sin ingripande karaktär, till en urholkning av fiskefartygsoperatörernas rätt att utöva sin ekonomiska frihet, som skyddas i grundfördragen. En specifik grund för ogiltigförklaring rör artikel 82, som ger de tjänstemän som genomför inspektionerna rätt att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra bevis för misstänkta överträdelser.
4. Artikel 73.8 i den angripna förordningen ska ogiltigförklaras i den mån den fastställer medlemsstaternas rätt att debitera fiskefartygsoperatörerna för kostnaderna för övervaknings-systemet. Sökandena gör härvid gällande att bestämmelsen är klart ogiltig, eftersom den strider mot principen om att samhället ska bära nödvändiga kostnader för att genomföra åtgärder som svarar mot allmänna intressen.
5. Artikel 92 i den angripna förordningen ska ogiltigförklaras i den mån som det i denna bestämmelse föreskrivs ett system för överföring av ansvar för eventuella överträdelser som innebär att fiskefartygets ägare och vederbörandes eventuella andra rättsinnehavare bär ansvaret, oavsett vem som har begått överträdelser. Denna bestämmelse strider mot principen om personlig skuld, principen om skydd för egendom och proportionalitetsprincipen i den mening som syftet med den inte rimligen är att hindra kringgående av sanktionsbestämmelserna.
6. Artikel 103 i den angripna förordningen ska ogiltigförklaras i den mån det i denna bestämmelse föreskrivs att en medlemsstats bristande efterlevnad av skyldigheterna i samma förordning kan medföra att utbetalningarna av ekonomiskt stöd i enlighet med förordningarna nr 1198/2006 ⁽¹⁾ och nr 861/2006 ⁽²⁾ avbryts. Enligt sökandena innebär detta att statens ansvar överförs på enskilda personer, som således måste bära de skadliga konsekvenserna av statens beteende. Denna form av överföring av sanktioner strider mot principen om personligt straffansvar och mot proportionalitetsprincipen.
7. Sökandena anser att artiklarna 14.1–14.5, 17.1, 58.1–58.3, 58.5, 59.2, 59.3, 60.4, 60.5, 62.1, 63.1, 64, 65, 66.1, 66.3, 67.1 och 68 i den angripna förordningen ska ogiltigförklaras. De menar i detta avseende att förordningen är grundad enbart på artikel 37 i EG fördraget, som medger inrättandet av en gemensam fiskeripolitik och att åtgärderna i förordningen är berättigade endast om de är ändamålsenliga i

förhållande till den fiskeripolitik som inrättats av institutionerna genom flera rättsakter. Ovannämnda bestämmelser avser emellertid inte sektorer eller omständigheter som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken och de omfattas därför inte av tillämpningsområdet för artikel 37 i EG fördraget.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden.

(²) Rådets förordning (EG) nr 861/2006 av den 22 maj 2006 om gemenskapens finansieringsåtgärder för genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken och havsrättsligt arbete.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (¹) eftersom det sökta tecknet är direkt beskrivande i förhållande till de berörda varorna och åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 eftersom tecknet inte saknar särskiljningsförmåga

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT 2009 L 78, s. 1).

Talan väckt den 18 mars 2010 — Hartmann mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-123/10)

(2010/C 134/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Tyskland) (ombud: N. Aicher)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som antogs av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 20 januari 2010 i ärende R 601/2009-4, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Complete" för varor i klasserna 5 och 10 (ansökan nr 7 432 024)

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Talan väckt den 17 mars 2010 — Lidl Stiftung mot harmoniseringsbyrån — Vinotasia (VITASIA)

(Mål T-124/10)

(2010/C 134/74)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Schaeffer och A. Marx)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Vinotasia GmbH (Koblenz, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara fjärde överklagandenämndens beslut av den 14 januari 2010 i ärende R 1054/2008-4,

— avslå invändning nr B 1 027 947, vilket inkom den 30 juni 2006, i den del som invändningsenheten biföll denna invändning i sitt beslut av den 30 maj 2008,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna vid Europeiska unionens tribunal och kostnaderna i förfarandet vid harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd, samt

— i andra hand vilandeförklara förfarandet till dess att tyska patentverket har fattat ett beslut som har vunnit laga kraft avseende den per den 17 mars 2010 inkomna ansökan om att det äldre tyska varumärket nr 302 15 015 VINOTASIA ska upphävas.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket VITASIA för varor i klasserna 29, 30, 31, 32 och 33 (Ansökan nr 4.691.101)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Vinotasia GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: VINOTASIA nr 302 15 015 för varor och tjänster i klasserna 32, 33 och 35

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009⁽¹⁾, eftersom det inte föreligger någon risk att de aktuella varumärkena kan förväxlas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 17 mars 2010 — Lux Management mot harmoniseringsbyrån — Zeis Excelsa (KULTE)

(Mål T-130/10)

(2010/C 134/75)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Lux Management Holding SA (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten S. Mas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Zeis Excelsa SPA (Montegraro, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— förklara att det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 15 januari 2010 (ärende R 712/2008-4) saknar föremål,

— i andra hand ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 15 januari 2010 (ärende R 712/2008-4) på grund av att nämnden inte beaktat sökandens bevisning,

— i tredje hand ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 15 januari 2010 (ärende R 712/2008-4) på grund av att nämnden inte motiverat varför det gemenskapsvarumärke som sökanden önskar få upphävt har tolererats samt

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: figurmärket KULTE för varor i klasserna 14, 18 och 25

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärkesrätt som innehas av den som ansökt om ogiltighetsförklaring: Det italienska figurmärket CULT för samtliga varor i klass 25; det internationella figurmärket CULT har verkningar i Frankrike och Benelux för varor i klasserna 14, 18 och 25

Annulleringsenhetens beslut: Delvis ogiltigförklaring av det gemenskapsvarumärke mot vilket ansökan om upphävande riktas

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 43 i rådets förordning nr 207/2009 genom att överklagandenämnden inte förklarat att dess beslut saknar föremål sedan parterna ingått en överenskommelse om att varumärkena ska samexistera, varvid ansökan dragits tillbaka. Åsidosättande av artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna genom att överklagandenämnden vägrat att ta emot sökandens nya bevisning. Åsidosättande av artikel 57.2 i rådets förordning nr 207/2009 genom att överklagandenämnden gjort en felaktig bedömning av värdet av den ingivna bevisningen och inte lämnat någon motivering vad avser bevisningen om tolerans för det gemenskapsvarumärke som sökanden önskar få upphävt.

Talan väckt den 23 mars 2010 — Pieno žvaigždės mot harmoniseringsbyrån — Fattoria (Iogurt.)

(Mål T-135/10)

(2010/C 134/76)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Pieno žvaigždės (Vilnius, Litauen) (ombud: advokaterna Lukauskienė och R. Žabalienė)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Fattoria Scaldasole Srl (Monzuzzo, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 18 januari 2010 i ärende R 1070/2009-2, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "Iogurt." för varor i klass 29

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Litauiska registreringen av figurmärket "jogurtas", för varor i klass 29, gemenskapsregistreringen av ordmärket "jogurt" för varor i klass 29

Invändningsenhetens beslut: Avslag på ansökan i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ska anses inte ha inletts

Grunder: Åsidosättande av artikel 60 i rådets förordning nr 207/2009 jämförd med artikel 8 i kommissionens förordning nr 2869/95⁽¹⁾ eftersom överklagandenämnden felaktigt fann att överklagandeavgiften inte hade betalats inom den föreskrivna fristen på två månader från dagen för meddelandet av det beslut som överklagas.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr. 2869/95 av den 13 december 1995 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (EGT L 303, s. 33)

Talan väckt den 24 mars 2010 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-138/10)

(2010/C 134/77)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: J. Rodríguez Cárcamo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 337 slutlig av den 28 januari 2010 om nedsättning av det stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) som beviljats till förmån för det operativa programmet Comunidad Valenciana Objetivo 1 (1994–1999) i Spanien, med tillämpning av beslut K(1994) 3043/6, ERUF nr 94.11.09.001, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen beviljade stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till ett operativt program i regionen Valencia genom beslut K(1994) 3043/6 av den 25 november 1994. Programmet ingick i gemenskapens stöd för strukturåtgärder i de spanska regioner som omfattades av mål 1 under perioden 1994–1999 för ett maximalt belopp från ERUF på 1 207 941 000 ecu. Enligt det angripna beslutet i detta förfarande hade det begåtts oegentligheter i 23 av de 38 aktuella projekten och det ursprungligen beviljade stödet sattes ned med 115 612 377,25 euro.

Till stöd för sina yrkanden anför sökanden följande grunder:

— Artikel 24 i rådets förordning (EEG nr 4253/88 av den 19 december 1988 ⁽¹⁾) har åsidosatts genom användningen av extrapoleringsmetoden i det angripna beslutet. I nämnda artikel föreskrivs det nämligen inte någon möjlighet att extrapolera oegentligheter som fastställts beträffande vissa konkreta åtgärder till samtliga åtgärder som omfattas av de operativa program som finansieras genom ERUF. Enligt sökanden saknas det rättslig grund för kommissionens korrigering i det angripna beslutet. För det första framgår det nämligen av domstolens dom av den 6 april 2000 i mål C-443/97, Spanien mot kommissionen, ⁽²⁾ att kommissionens riktlinjer av den 15 oktober 1997 om finansiella nettokorrigeringar i samband med tillämpningen av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 inte kan ha rättsverknningar i förhållande till medlemsstaterna. För det andra föreskrivs det i artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 bara en möjlighet att sätta ned stöd när det i samband med en granskning av stödet i fråga fastställs att oegentligheter har förekommit. Tillämpning av korrigeringar till följd av extrapolering strider mot denna princip.

— I andra hand har artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988, jämförd med artikel 4.3 FEU (principen om lojalt samarbete), åsidosatts genom att korrigering genom extrapolering har tillämpats trots att det inte har framkommit någon brist i systemet för förvaltning, kontroll eller bokföring i samband med de ändrade kontrakten. De förvaltande organen tillämpade nämligen den spanska lagstiftningen, som EU-domstolen inte har förklarat strida mot unionsrätten. Konungariket Spanien anser att de förvaltande myndigheternas handlande inte kan ligga till grund för en extrapolering av eventuell ineffektivitet i systemet för förvaltning så länge som myndigheterna har iakttagit nationell rätt, såvida inte domstolen har förklarat att den lag som nämnda organ tillämpar strider mot unionsrätten eller kommissionen har väckt talan mot medlemsstaten med stöd av artikel 258 FEUF. Detta gäller även om de nationella myndigheternas handlande kan leda till att kommissionen konstaterar konkreta oegentligheter eller överträdelser av unionsrätten.

— I tredje hand har artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 åsidosatts till följd av att de referensuppgifter som kommissionen använde vid tillämpningen av den finansiella korrigeringen genom extrapolering inte var representativa. Kommissionen utgick från ett mycket begränsat antal projekt (38 av 7 862) utan att därvid beakta samtliga delar av det operativa programmet i fråga. Kommissionen inkluderade utgifter som de spanska myndigheterna tidigare hade dragit tillbaka. Vidare utgick den från de deklarerade utgifterna i stället för från det beviljade stödet och använde ett dataprogram som gav resultat med en tillförlitlighet på under 85 procent. Konungariket Spanien anser därför att referensuppgifterna inte uppfyller de villkor för representativitet som krävs för att de ska kunna användas som utgångspunkt för extrapolering.

— Handlandet har preskriberats enligt artikel 3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995. ⁽³⁾ Konungariket Spanien anser slutligen att underrättelsen till de spanska myndigheterna om att det förelåg oegentligheter (vilken lämnades i juli 2004, medan den till största delen rörde fall där oegentligheter hade begåtts åren 1997–1999) innebär att oegentligheterna har preskriberats, med tillämpning av fyraårsfristen enligt artikel 3 i förordning nr 2988/95.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1).

⁽²⁾ REG 2000, s. I-2415.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Talan väckt den 30 mars 2010 — Ben Ri Electrónica mot harmoniseringsbyrån — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)

(Mål T-143/10)

(2010/C 134/78)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Ben Ri Electrónica, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten A. Alejos Cutuli)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart i förfarandet vid överklagandenämnden: Sacopa, SAU (Sant Jaume de Llierca, Girona, Spanien)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd och avslå ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 4 520 193.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sacopa, S.A.U.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementet LT (registreringsansökan nr 4 520 193) för varor i klasserna 7, 9 och 11.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det gemenskapsfigurmärke (nr 13 375) och de spanska figurmärken (nr 1 719 729 och nr 1 719 730) som är sammansatta av juxtapositionen av ett "L" och ett "T" vilken förekommer ovanför en cirkel, för varorna 9 och 11.

Invändningsenhetens beslut: Delvis avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av det angripna beslutet och avslag på invändningen.

Grunder: Felaktig tolkning av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken.

Talan väckt den 29 mars 2010 — Space Beach Club mot harmoniseringsbyrån — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Mål T-144/10)

(2010/C 134/79)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Space Beach Club SA (San Jorge (Ibiza), Spanien) (ombud: advokaten A. Alejos Cutuli)

Motpart vid överklagandenämnden: Miguel Ángel Flores Gómez (Madrid, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd och avslå ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 5683693,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Miguel Ángel Flores Gómez.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementet "SPS space of sound" (registreringsansökan nr 5 683 693) för varor och tjänster i klasserna 9, 35 och 41.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Spanska figurmärken innehållande ordelementet SPACE (nr 2 021 783, nr 2 610 677, nr 2 644 838, nr 2 644 839, nr 2 654 511, nr 2 694 428, nr 2 583 870, nr 3 175 742 och nr 4 529 814) för varor och tjänster i klasserna 9, 35 och 41.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Felaktig tolkning av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken.

Tribunalens beslut av den 4 mars 2010 — de Jong mot rådet och kommissionen**(Mål T-303/94)**

(2010/C 134/80)

Rättegångsspråk: nederländska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Ellinikos Niognomon mot kommissionen**(Mål T-312/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/81)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 272 den 25.10.2008

Tribunalens beslut av den 18 mars 2010 — Papierfabrik Hamburger-Spremborg mot kommissionen**(Mål T-350/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/82)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Tribunalens beslut av den 24 mars 2010 — Berenschot Groep mot kommissionen**(Mål T-428/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/83)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 11, 16.1.2010.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 23 februari 2010 — Faria mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål F-7/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Betygsättning — Utvärderingsrapport — Bedömningsförfarandet för år 2006/2007 — Talan om ogiltigförklaring av utvärderingsrapporten — Uppenbart oriktig bedömning — Ersättning för ideell skada)

(2010/C 134/84)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marie-Hélène Faria (Muchamiel, Spanien) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: I. de Medrano Caballero, biträdd av advokaten D. Waelbroeck)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av utvärderingsrapporten för perioden mellan den 1 oktober 2006 och den 30 september 2007, samt yrkande om att svaranden ska utge ersättning för den skada som sökanden lidit.

Domslut

1. Utvärderingsrapporten avseende Marie-Hélène Faria, som upprättats av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) för perioden mellan den 1 oktober 2006 och den 30 september 2007, ogiltigförklaras.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Harmoniseringsbyrån ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av Marie-Hélène Farias rättegångskostnader.
4. Marie-Hélène Faria ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 69, 21.3.2009, s. 55.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 9 mars 2010 — N mot parlamentet

(Mål F-26/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Upptagande till sakprövning — Mobbning — Omsorgsplikt — Ideell skada)

(2010/C 134/85)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: N (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Parlamentet (ombud: K. Zejdová och R. Ignătescu)

Saken

Talan om att parlamentet ska förpliktas att till sökanden betala skadestånd på 12 000 euro för den skada sökanden lidit på grund av mobbning och trakasserier på arbetsplatsen och på grund av underlåtenhet att föranstalta om en administrativ intern utredning av ett oberoende organ.

Domslut

1. Europaparlamentet förpliktas att till N betala skadestånd på 2 000 euro.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Europaparlamentet ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av N:s rättegångskostnader.
4. N ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 153, 4.7.2009, s. 51.

Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 9 mars 2010 — Tzvetanova mot kommissionen

(Mål F-33/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Lön — Utlandstillägg — Villkor i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Hemvist före tillträde till tjänsten — Vistelse som student vid anställningsorten under referensperioden — Provanställning skedde inte vid anställningsorten under referensperioden — Hänsyn tagen till den faktiska bosättningen)

(2010/C 134/86)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Aglika Tzvetanova (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis D. Martin och J. Baquero Cruz, därefter J. Currall och J. Baquero Cruz)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att neka sökanden utlandstillägg enligt artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Domslut

1. Europeiska kommissionens beslut av den 10 juli 2009 varigenom Aglika Tzvetanova nekas utlandstillägg enligt artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ogiltigförklaras.
2. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 129, 6.6.2009, s. 22.

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 25.3.2010 — Willy Buschak mot Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor

(Mål F-47/08) ⁽¹⁾

(Personalmål — Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor — Arbetsbeskrivning för biträdande direktör — Talan om ogiltigförklaring — Skadeståndstalan — Berättigat intresse av att få saken prövad — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2010/C 134/87)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Willy Buschak (Bonn, Tyskland) (ombud: inledningsvis L. Levi och C. Ronzi, advokater, därefter L. Levi, advokat)

Svarande: Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (ombud: C. Callanan, solicitor)

Saken

Personalmål — Ogiltigförklaring av beslutet om ändring av sökandens av arbetsbeskrivning och förpliktelse för svaranden att utge ersättning för materiell och ideell skada.

Avgörande

1. Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
2. Willy Buschak ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 171, 5.7.2008, s. 52.

Talan väckt den 8 december 2009 — Papathanasiou mot harmoniseringsbyrån

(Mål F-99/09)

(2010/C 134/88)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Elisavet Papathanasiou (Alicante, Spanien) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan dels om ogiltigförklaring av den bestämmelse i sökandens anställningsavtal i vilken det anges att avtalet upphör automatiskt om sökanden misslyckas i ett externt uttagningsprov för tjänster vid harmoniseringsbyrån, dels att de ska fastställas att uttagningsproven BHIM/AD/01/07, BHIM/AD/02/07, BHIM/AST/01/07 och BHIM/AST/02/02 saknar betydelse för sökandens anställningsavtal. Sökanden har dessutom yrkat skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara harmoniseringsbyråns skrivelse av den 12 mars 2009 och de beslut av harmoniseringsbyrån som anges i denna skrivelse vilka innebär att sökandens anställning upphör efter en uppsägningstid av åtta månader, med 16 mars 2009 som brytpunkt, och att det ska fastställas att sökanden fortfarande är anställd vid harmoniseringsbyrån. Om personaldomstolen anser det nödvändigt yrkar sökanden även att harmoniseringsbyråns skrivelse av den 3 augusti 2009, som sökanden anser vara en självständig skrivelse, om uppskov med uppsägningen i tre månader och harmoniseringsbyråns skrivelse av den 9 oktober 2009 om avslag på klagomålet ska ogiltigförklaras.

— ogiltigförklara uppsägningsbestämmelsen i artikel 5 i sökandens anställningsavtal med harmoniseringsbyrån eller förklara att denna bestämmelse saknar verkan, eller i andra hand, fastställa att sökandens anställningsavtal inte heller i framtiden kan sägas upp med hänvisning till uppsägningsbestämmelsen i hennes anställningsavtal eller, åtminstone, att de uttagningsprov som anges i byråns skrivelse av den 12 mars 2009 inte har några negativa följder för sökanden.

— förplikta harmoniseringsbyrån att utge skadestånd till sökanden med ett belopp som personaldomstolen finner skäligt för den ekonomiska och ideella skada som sökanden har lidit till följd av ovannämnda skrivelser.

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta den förlust som sökanden har tillfogats genom att betala ut resterande belopp samt täcka kostnaderna för övriga kostnader som sökanden har åsamkats av byråns rättstridiga handlande (med avdrag för utbetald arbetslöshetsersättning) samt fastslå att byrån är skyldig att anställa henne på nytt på samma anställningsvillkor som tidigare, eller i andra hand, om sökanden inte får tillbaka sin tjänst på de villkor som tidigare gällde på grund av rättsliga eller faktiska skäl, förplikta byrån att utge ersättning till sökanden för den ekonomiska skada hon lidit av att hennes anställning rättstridigt upphörde, vilken ska uppgå till skillnaden mellan den inkomst hon kan förväntas få under resten av sitt arbetsliv och den inkomst som skulle ha fått om kontraktet inte sagts upp, med beaktande även av pensionsförmåner och andra rättigheter, förutsatt att sökanden inte längre arbetar vid byrån när personaldomstolen dömer i målet eller att byrån har reglerat sin skuld till sökanden trots att anställningsförhållandet fortfarande består.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 12 februari 2010 — Nicola mot EIB

(Mål F-13/10)

(2010/C 134/89)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av bedömningsrapporten för 2008, både målsättningsdelen och bedömningsdelen, samt ogiltigförklaring av befodringsbesluten av den 18 mars 2009. Dessutom yrkar sökanden att svaranden ska förpliktas ersätta sökandens ekonomiska och ideella skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 23 september 2009 i den del överklagandekommittén därigenom har avslagit sökandens överklagande avseende bedömningsrapporten för 2008,
- ogiltigförklara bedömningsrapporten för 2008, både målsättningsdelen och bedömningsdelen,
- ogiltigförklara alla med rapporten sammanbundna, efterkommande och föregående rättsakter, däribland personalavdelningens riktlinjer för att sammanfatta bedömningen genom en av de första bokstäverna i alfabetet och de kvantitativa begränsningarna genom tilldelning av ett betyg A eller B+, samt befordringsbesluten av den 18 mars 2009, med hänsyn till sökandens överordnades uttryckliga bedömning att EIB enligt har underlåtit att beakta honom med avseende på punkten "Promotions from Function E to D",
- förplikta svaranden att utöver rättegångskostnaderna ersätta sökandens ekonomiska och ideella skada jämte ränta och uppräkningskostnader av det tillerkända beloppet på grund av förändrat penningvärde.

Talan väckt den 25 februari 2010 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål F-14/10)

(2010/C 134/90)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om fastställelse av att ett förfarande för fastställelse av partiell invaliditet har varat orimligt lång tid och om skyldighet för svaranden att betala ersättning för den skada som sökanden åsamkats.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att avslå sökandens ansökan av den 30 januari 2009,
- ogiltigförklara beslutet om avslag på sökandens klagomål av den 20 juli 2009 som riktats mot beslutet att avslå sökandens ansökan av den 30 januari 2009,
- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara promemoria ADMIN.B.2/MB/lS D(09) 29562 av den 6 november 2009, vilken sökanden mottog den 16 december 2009,
- i den mån det är nödvändigt, fastställa att förfarandet för att säkerställa att sökanden åtnjuter sina rättigheter enligt artikel 73 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna i samband med ett olycksfall som han råkade ut för den 12 september 2003 har varat i mer än fem år,
- i den mån det är nödvändigt, förklara att förfarandet varat orimligt länge,
- förplikta kommissionen att utge ersättning för den ekonomiska och ideella skada som sökande orättmätigt åsamkats till följd av förfarandets orimliga längd, med 10 000 euro eller med det högre eller lägre belopp som personaldomstolen finner skäligt,
- förplikta kommissionen att på beloppet 10 000 euro betala ränta till sökanden från dagen efter det att kommissionen mottog ansökan av den 30 januari 2009 till dess att full betalning sker, med 10 procent årligen och med årlig kapitalisering
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 februari 2010 — Andres m.fl. mot ECB

(Mål F-15/10)

(2010/C 134/91)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Carlos Andres m.fl. (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Vandebussche och L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Dels ogiltigförklaring av sökandenas lönebesked från juni 2009, och av alla senare och kommande lönebesked, i den mån dessa lönebesked utgör ett genomförande av den reform av pensionsystemet som beslutades den 4 maj 2009, dels ersättning för den skada som sökandena åsamkats.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara lönebeskeden från juni 2009, i den mån dessa lönebesked utgör ett första genomförande av den reform av pensionssystemet som ECB-rådet beslutade den 4 maj 2009, och under samma förutsättning ogiltigförklara senare lönebesked och kommande pensionsbesked,
- i den mån det är nödvändigt ogiltigförklara besluten om avslag på sökandenas begäran om omprövning (administrative review) och interna klagomål (grievance procedure), vilka avslag meddelats i beslut av den 28 augusti respektive den 17 december 2009,
- följaktligen förplikta svaranden att betala skillnaden mellan den lön och pension som följer av ECB-rådets ovannämnda beslut av den 4 maj 2009 och den lön och pension som följde av det tidigare systemet, varvid denna mellanskillnad ska höjas med dröjsmålsränta som ska beräknas från den 15 juni 2009 till den 15 i varje månad, till dess att full betalning sker, med ECB:s räntesats ökad med tre procentenheter,
- förplikta svaranden att betala ersättning för den skada som uppkommit till följd av förlorad köpkraft, vilken i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*), och preliminärt, uppskattas till en procent av vardera sökandens månadslön,
- förplikta Europeiska centralbanken att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 10 mars 2010 — Almeida Campos m.fl. mot rådet

(Mål F-16/10)

(2010/C 134/92)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Almeida Campos (Bryssel, Belgien) m.fl. (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska unionens råd

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av besluten att inte befordra sökandena till lönegrad AD 12 vid befordringsförfarandet 2009 och, i den mån det är nödvändigt, besluten att i samma befordringsförfarande befordra, till denna lönegrad, de tjänstemän vars namn anges i förteckningarna över befordrade tjänstemän, vilka offentliggjordes i personalmeddelande nr 97/09 av den 27 april 2009 och i personalmeddelande nr 93/09 av den 13 maj 2009.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara besluten att inte befordra sökandena till lönegrad AD 12 vid befordringsförfarandet 2009,
- i den mån det är nödvändigt ogiltigförklara besluten att i befordringsförfarandet 2009 befordra, till lönegrad AD12, de tjänstemän vars namn anges i förteckningarna över befordrade tjänstemän, vilka offentliggjordes i personalmeddelande nr 97/09 av den 27 april 2009 och i personalmeddelande nr 93/09 av den 13 maj 2009, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 15 mars 2010 — Daake mot Harmoniseringsbyrån

(Mål F-17/10)

(2010/C 134/93)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Simone Daake (Alicante, Spanien) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns beslut av den 4 december 2009 att avslå sökandens begäran om skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökanden för den ekonomiska hon åsamkats, med ett belopp motsvarande skillnaden mellan

dels den lön som sökanden faktiskt har uppburit som kontraktanställd enligt artikel 3a i anställningsvillkor för övriga anställda, under perioden den 1 november 2005–31 oktober 2008, samt den arbetslöshetsersättning som hon har uppburit från den 1 november 2008 till dags dato,

och den lön hon har rätt till som tillfälligt anställd enligt artikel 2 a i anställningsvillkor för övriga anställda, under perioden den 1 november 2005–31 december 2008, samt den arbetslöshetsersättning som hon har uppburit från den 1 november 2008 till dags dato enligt artikel 2 a i anställningsvillkor för övriga anställda,

och ersätta de förluster som följer därav avseende sökandens ålderspension och andra ersättningar, löner och förmåner, med beaktande av den befordran som hon, med hänsyn till sina prestationer, rimligen kunde ha förväntat sig den 1 april 2008,

samt ogiltigförklara — i den mån det är nödvändigt för att sökanden ska erhålla skadestånd — harmoniseringsbyråns beslut av den 6 maj 2009 och den 4 december 2009,

— förplikta harmoniseringsbyrån ersätta sökande för den ideella skada hon åsamkats till följd av den diskriminering hon utsatts för i förhållande till andra anställda vid harmoniseringsbyrån, med ett belopp som personaldomstolen fastställer efter eget skön,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 18 mars 2010 — Georges Capidis mot kommissionen

(Mål F-18/10)

(2010/C 134/94)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Georges Capidis (Zellik, Belgien), m.fl. (ombud: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att mot sökanden vidta disciplinåtgärden placering i en lägre lönegrad.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet att mot sökanden vidta disciplinåtgärden placering i en lägre lönegrad som föreskrivs i artikel 9.1 f i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna,

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 134/89	Mål F-13/10: Talan väckt den 12 februari 2010 — Nicola mot EIB	53
2010/C 134/90	Mål F-14/10: Talan väckt den 25 februari 2010 — Marcuccio mot kommissionen	54
2010/C 134/91	Mål F-15/10: Talan väckt den 26 februari 2010 — Andres m.fl. mot ECB	54
2010/C 134/92	Mål F-16/10: Talan väckt den 10 mars 2010 — Almeida Campos m.fl. mot rådet	55
2010/C 134/93	Mål F-17/10: Talan väckt den 15 mars 2010 — Daake mot Harmoniseringsbyrån	56
2010/C 134/94	Mål F-18/10: Talan väckt den 18 mars 2010 — Georges Capidis mot kommissionen	56

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

